યુસુફે ઝહેરા
ઈમામે મહદી (અ.સ.)
ની મુલાકાતના પ્રસંગો
ભાગ : ૫

અનુક્રમણીકા

૧.	ઈ.ઝમાના અ. ઈ.હુસૈન અ.સ.ના અઝાદાર.
૨.	અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.સ.) ના મસાએબમાં ઈ.ઝમાના અ.સ.
૩.	અઈમ્મએ મઅસુમીન (અ.મુ.સ.) થી તવસ્સુલ.
૪.	ખાતુને જન્નત (સ.અ.)ની ખિદમતમાં હાજત તલબ કરી.
૫.	રસ્તો ભુલેલાને માર્ગદર્શન.
૬.	હૃદયરોગનાં દર્દીને શિફા મળી.

૭.	મસ્જીદે સહલામાં ઇમામ અ.સ.થી મુલાકાત અને ૩ હાજતો.
૮.	બાળકોને નેકીની તઅલીમ આપો, ગુનાહોથી બચાવો.
૯.	મોહબ્બતે ઇમામ અ.સ.દિલોને પલટાવી દે છે.
૧૦.	મોહીબ્બે એહલેબૈત જ.અબુરાજેઅ (અ.ર.).
૧૧.	ઝુહુર માટેની દુઆ.
૧૨.	મારા શીઆઓને કહીદો કે ગીબત બોહતાનથી દુર રહે.....
૧૩.	ઇમામ અ.સ.એ શફા આપી......

૧૪.	મોઅમીનોના એબને જાહેર ન કરો......
૧૫.	ઈમામે ઝમાના અ.નો હકીકી દોસ્ત.....
૧૬.	મૌલા અલી (અ.સ.)નો સાચો દોસ્ત.
૧૭.	આંસુની કિંમત.
૧૮.	અઝાદારીની ફઝીલત.
૧૯.	મરનાર વતી સદકો આપવાનો સવાબ.
૨૦.	મા-બાપ માટેની નમાઝ.

૨૧.	એવી બીમારી કે તબીબો તેના ઇલાજથી લાચાર થઇ જાય ત્યારે પઢવાની નમાઝ
૨૨.	બીમારીથી તંદુરસ્ત થવાની દોઆ.
૨૩.	તરત હાજત પુરી થવાનો અમલ.
૨૪.	દુઆ પરીચય: દુઆએ સનમય કુરૈશ.
૨૫.	દોઆએ સેમાત.
૨૬.	દુઆએ ચસ્તશીર.
૨૭.	ઝિયારતે નાહીયા.
૨૮.	ઇ.હુસૈન અ.સ.ની પવિત્ર કબ્રની ઝિયારતનો સવાબ.

૨૯. અઇમ્મા (અ.મુ.સ) ની વિલાયત વગર આમાલ કબુલ નહીં થાય.

પ્રકરણ - ૧
ઇ.ઝમાના અ. ઇ.હુસૈન અ.સ.ના અઝાદાર.

તમામ ઓલમા, મરાજેએ તકલીદ (મુજતહીદો) ખુદ અઝાદારી કરતા અને ઇ.ઝમાના અ.સ.ની બારગાહમાં પહોંચવા માટે અઝાદારીને વસીલો બનાવતા.

નજફમાં હું કેટલાક આલીમે દીનની સાથ ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત માટે પગપાળા જતો હતો. રસ્તા પર અમે એક જગ્યા (તવૈરૈઝ) પહોંચ્યા, જયાંથો કરબલાનું અંતર ચાર ફરસખથો વધુ નથી.

એક આલીમે દીને મને ફરમાવ્યું કે આશુરાનાં દિવસે એક જુલુસ અહીંથો સીનાઝની (માતમ) કરતું કરતું કરબલા જાય છે. કેટલાક ઓલમાએ કીરામ અને મુજતહીદ આ જુલુસમાં સાથ જોડાતા અને માતમ કરતા. પછીતે બુઝુર્ગ આલીમે ફરમાવ્યું કે એક વખત આશુરાના દિવસે હું તવેરૈઝથો એક માતમી જુલુસમાં જોડાયો અને કરબલા તરફ જઈ રહયો હતો. તે ઝમાનાનાં મુત્તકી, અને પરહેઝગાર આલીમ આંખમાં આંસુ સાથ માતમ કરી રહયા હતા.

તે આલીમે દીને ફરમાવ્યું કે એક વખત આશુરાના દિવસે સૈયદ બહરૂલઓલુમ (અ.ર.) કેટલાક તાલીબે ઇલ્મની સાથ માતમી જુલુસના ઇસ્તીકબાલ માટે તવૅરેઝ જતા હતા.

સૈ.બહરૂલ ઓલૂમ(અ.ર.) જે પવિત્ર અને બાઅઝમત અને આઅલમે દીનનાં બલંદ દરજજા પર હોવા છતા અઝાદારોની વચ્ચે માતમમાં શામીલ થતા.

એક વખત આવા જ મૌકા ઉપર સૈ.બહરૂલ ઓલુમ (અ.ર.) એક માતમી જુલુસમાં બે ઇખ્તીયાર અઝાદારોની વચ્ચે જઇને સખત માતમ કરવા લાગ્યા અને

જારોકતાર રડતા હતા. તાલીબે ઈલ્મ (સ્ટુડન્ટ) તેમની આસપાસ ગોઠવાઈ ગયા અને ડર લાગતો હતો કે બેહરૂલ ઓલુમ અ.ર. પડી ન જાય.

જયારે માતમી જુલુસ પુરૂ થયું તો સૈ.બહરૂલઓલુમ અ.ર. એ ફરમાવ્યું કે જયારે હું માતમી જુલુસની નજદીક પહોચ્યો, તો મે જોયું કે હઝરત બકીયતુલ્લાહ (અ.ત.ફ.શ.) માતમી જુલુસમાં ખૂલ્લા પગે, ઉઘાડા માથ માથ પિટી રહયા છે. ઝારો -કતાર રડતા રડતા માતમ કરી રહયા છે. મે આ જોયું તો હુ બેઈખ્તીયાર ઈ.ઝમાના અ.ની ખિદમતમાં

આ જુલુસમાં જોડાઇ ગયો અને માતમ કરવા લાગ્યા. (મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના અ.સ. ભાગ-૨ પે.૨૬૮-૨૬૯).

ઇ.ઝમાના અ.સ. ખુદ ફરમાવે છે કે ‘‘અય જદ્દે મઝલુમ હું આપના ગમમાં સવાર સાંજ રડતો રહીશ, અને ગીર્યા વ ઝારી કરતાં કરતા આંસુઓના બદલે ખુનના આંસુ વહાવીશ (ઝિયારતે નાહીયા).

આવો આપણે પણ શોહદાએ કરબલાના ગમમાં આંસુ વહાવીએ......

ઇ.હુસૈન અ.ના મસાએબ વકતના ઈમામની ઝબાનમાં આભળીએ. ઝિયારતે

નાહીયામાં ઈ.ઝમાનાઅ. ફરમાવે છે. ખુનથી નહાયેલા મઝલુમ ઉપર સલામ. અઝાદારો તસવ્વુર કરો,ઈમામ અ.નાં જુમ્લા ઉપર કે ઈ.હુસૈન કેટલા ઝખ્મી હતા. આપનું પુરૂ શરીર લોહી લુહાણ હતુ.... જયારે ઈ.હુસૈન અ.સ. રૂખ્સતી માટે ઈ.સજજાદ અ. પાસે આવે છે.. તો ઈ.સજજાદ અ.સ. પિતાને ઓળખી નથી શકતા. કેવી રીતે ઓળખી શકે ? પુરૂ બદન ખૂન આલુદા હતું, લોહી લુહાણ હતુ.

ઈ.ઝમાના અ. ફરમાવે છે કે મુર્જાએલા અને સુકાયેલા હોઠોને સલામ. કેટલા પ્યાસા હતા,ઈ.હુસૈન

અ.સ..રિવાયતમાં મળે છે, કે અલીઅકબર અ.સ. જંગ કરતા કરતા પ્યાસની તડપને કારણે પાછા આવે છે અને કહે છે કે બાબા! પ્યાસ. ઈમામ અ. પોતાની ઝબાન દિકરાનાં મો માં આપે છે. અલીઅકબર અ. એ તરત જ પોતાના મોં ને હટાવી લીધુ. બાબા તમારી ઝબાન તો મારા કરતા વધારે સુકી છે.

અઝાદારો, મઝલુમ ઈમામ અ. ૭૧ અન્સારો કુટુંબીઓના લાશાને ઉપાડયા પછી,સબ્રનો જામ પીઇને,પોતાના બાળકોને ભુખ્યા પ્યાસા છોડીને જંગના મેદાનમાં આવી જાય છે... શેરે ખુદાના

લાલે દુશ્મનોને અલી અ.ની બહાદુરીની યાદ દેવડાવી દીધી...... આખરે આવાજે કુદરત આવી... બસ,અય નફસે મુતમઈન્ના! તારા રબ તરફ પલટી આવ... ઈ.હુસૈન અ.સ.તલવાર મ્યાન કરી, ભાગેલુ લશ્કર નઝદીક આવ્યું. ચારે તરફથી હુમલાઓ થઇ રહ્યા હતા. કોઇ પથ્થર તો કોઇ તલવાર તો કોઇ નેઝા વડે તો કોઇ તીર વડે હુમલો કરી રહ્યું હતું... ઈ.હુસૈન નાં શરીર ઉપર એટલા તીર હતા કે જયારે આપ ઘોડા પરથી નીચે આવ્યા તો આપનું શરીર તીરો ઉપર હતું......ઈ.હુસૈન અ.સ. શહીદ થઇ ગયા. એક આંધી

ઉઠી... જમીનને ઝલઝલો આવ્યો. અવાજ ગુંજી અલા કોતેલલ હુસૈનો બે કરબલા અલા ઝોબેહલ હુસૈનો બે કરબલા.

સલવાતુલ્લાહે અલલ હુસૈન અ.સ. વ લઅનતુલ્લાહે અલા અઅદાએહીમ અજમઈન.

પ્રકરણ - ૨

અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.સ.)ના મસાએબમાં

ઈ.ઝમાના અ.સ.

અમારા કાફલામાં એક બંને પગથી અપંગ ઔરત ઉમરા હજ માટે આવી હતી. તેણે સફા અને મરવા વચ્ચે સઅી કરવામાં

ખુરશીનો સહારો લઈને ખુબજ મહેનતથી આ અઅમાલ બજાવ્યા. બાકીના અઅમાલ બજાવવા પણ તેને બીજાનો સહારો લેવો પડતો.

૯ મી ઝિલ્હજ (અરફાના દિવસે) અમે ઝોહરની નમાઝ પછી અરફાની દુઆ પઢી. પછી અમે કાફલાવાળાઓએ મજલીસે અઝા પઢવાનું શરૂ કર્યુ અને મસાએબે અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ (અ.) પઢી રહ્યા હતા.

તમામ કાફલાવાળાએ જોયું કે એક નુરાની ચહેરાવાળા એક બુર્ઝુગવાર એહરામનાં લિબાસમાં અમારી વચ્ચે

આવીને બેસી ગયા અને હઝરત અબ્બાસ અ.સ.ના મસાએબ ઉપર ગીર્યા-વ ઝારી કરવા લાગ્યા, લોકોનું ધ્યાન ધીમે ધીમે તેમના તરફ ગયુ ત્યારે આલીમે દીને પોતાનું સ્વપન બયાન કર્યું કે હઝરત બકીયતુલ્લાહ અ.સ.કે જેમના કદમોની માટી ઉપર અમારી જાન ફીદા થાય. તેઓએ મને ફરમાવ્યું કે તમે અરફાના દિવસે હઝરત અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ અલમદાર અ.ની શહાદતનાં મસાએબ પઢજો, હું પણ આ મજલીસમાં આવીશ.

ઈમામ અ.ઉભા થઈને લોકોથી દુર જતા હતા. જયારે તે અપંગ ઔરતે ફરિયાદ

કરી કે આકા પાછા ફરો, અને પોતાના પગ તરફ ઈશારો કર્યો (કે મને શિફા આપો.)

હઝરત વલીયે અસ્ર અ.એ ઈશારામાં કહ્યું કે ઈન્શાઅલ્લાહ સારૂ થઈ જશે. અને પછી ખૈમાની બહાર ચાલ્યા ગયા.

અમારો દોસ્ત બયાન કરે છે કે તે જ સમયે તે ઔરત સાજી થઈ ગઈ અને તેની તમામ તકલીફ દૂર થઈ ગઈ એટલે સુધી કે તેણે તમામ હજના આઅમાલ કોઈની પણ મદદ વગર જાતે બજાવ્યા. અલ્હમ્દોલિલ્લાહ ત્યાર પછી તેની કોઈ અપંગતા બાકી ન રહી.(મુલાકાત બા

ઈમામે ઝમાના અ.સ. ભાગ-૨ પે.૨૬૫-૨૬૬).

આવો આપણે પણ મજલીસે અઝા બિછાવીએ અને મોલા અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ અલમદાર અ.સ.ની શહાદતનાં મસાએબ પઢીએ અને ઈમામે ઝમાના અ.સ.ની બારગાહમાં પુરસો આપીએ અને ખાતુને જન્નત જ.ઝહરા સ.અ.ની ખિદમતમાં પુરસો આપીએ (અહીં મસાએબે અબુલ ફઝલીલ અબ્બાસ પઢવા ગુજારીશ છે. જુઓ અહવાલે કરબલા).

પ્રકરણ - ૩
અઇમ્મએ મઅસૂમીન (અ.મુ.સ.) થી તવસ્સુલ.

અબુલ વફા શીરાઝી કહે છે કે મને અબુ અલી ઇલ્યાસનાં કેદખાનામાં સખ્તીથી કેદ કરી લેવામાં આવ્યો હતો. અને મને એ વાતની જાણ થઇ કે તે મને કત્લ કરવાનો ઇરાદો રાખે છે. માટે મે અલી ઇબ્નીલ હુસૈન ઝયનુલ આબેદીન (અ.સ.)નો વસીલો આપી અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરી. પછી જયારે હુ સુઇ ગયો તો સ્વપ્નમાં રસુલુલ્લાહ (સ.)ને જોયા.

આપ (સ.) ફરમાવ્યુ કે મને મારી દીકરી ફાતેમા (સ.)ને અને મારા બન્ને ફરઝંદો ઈ.હુસન, ઈ.હુસૈન (અ.સ.)ને અલ્લાહની બારગાહમાં કોઈ ભૌતીક (દુન્યવી) ચીજ માટે વસીલો ન બનાવો.બલ્કે અમને આખેરતના માટે વસીલો બનાવો અને જે કોઈ અલ્લાહના ફઝલનો ઉમેદવાર હોય તેને જોઈએ કે તે અમને વસીલો બનાવે અને અબુલ હસન અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ (અ.સ.) મારા ભાઈ છે. જે લોકોએ તારા ઉપર ઝુલ્મ કર્યા તેનો બદલો તેઓ (અ.સ.) લેશે. મે અર્ઝ કરી યા રસુલુલ્લાહ (સ.) જેઓએ જ.ઝેહરા

(સ.) પર ઝુલ્મ કર્યો તેના ઉપર અલી (અ) એ સબ્ર કર્યુ. જેઓએ અલી (અ) ની મીરાસ ગસ્બ કરી, તેના ઉપર પણ આપ (અ) એ સબ્ર કર્યુ. તો પછી તેઓ મારા ઉપર થયેલા ઝુલ્મોનો બદલો કઇ રીતે લેશે?.

રસુલુલ્લાહ (સ.) એ મારા તરફ આશ્ચર્યથી નજર કરી અને કહ્યુ એ બધી બાબત મારા ઝીમ્મે હતી. અને તેના ઉપર સબ્ર કરવાનો મારો હુકમ હતો, જેનો મે એમને હુક્મ કર્યો હતો, જેનો મે એમનાથી વાયદો લીધો હતો,અને અલી (અ.) એ હક્કને અદા કર્યો છે, પરંતુ આ કામ માટે

એ વાયદા ઉપર અમલ કરવો જરૂરી નથી અને વાય થાય એ શખ્સ ઉપર જે અમારા દોસ્તો અને શીઆઓથી દુરી ઈખ્તીયાર કરે કારણકે અલી (અ.સ.) તેઓથી એમના શીઆઓનો બદલો લેશે.

અને અલી ઈબ્નુલ હુસૈન ઝયનુલ આબેદીન (અ.)ને બાદશાહો અને શેતાનનાં શરથી નજાત મેળવવા માટે વસીલો બનાવો, અને મોહમ્મદ બીન અલી (અ.) અને જઅફરબીન મોહમ્મદ (અ.)ને આખેરત માટે વસીલો બનાવો (એક રીવાયત મુજબ જે કોઈ અલ્લાહની

ઇબાદત અને તેની મહેરબાની અને રઝા ઇચ્છે).

મુસા ઇબ્ને જાફર (અ.)ને તમારી સલામતી માટે વસીલો બનાવોઅને અલી ઇબ્ને મુસા અ.સ.ને તમારી નજાત માટે વસીલો બનાવો (રીવાયતમાં છે કે રીઝકનાં નાઝીલ થવા બાબતે) અને અલી ઇબ્ને મોહમ્મદ (અ.સ.)ને મુસ્તહબાત અને મોમીન ભાઈ સાથ નેકીને અદા કરવા માટે વસીલો બનાવો અને જે કોઈ અલ્લાહની ઇતાઅત ઇચ્છતો હોય તો તે હસન ઇબ્ને અલી (અ.)ને આખેરત માટે વસીલો બનાવે.

પરંતુ જયારે તારી ગરદન ઉપર તલવાર હોય,કત્લ થવા સુધી પહોંચીજા ત્યારે હ.હુજજત (અ.સ.)ને યાદ કરીને તુ તારી ગરદન તરફ તારા હાથથો ઈશારો કર અને હ.હુજજત (અ.)થી ઈસ્તગાસા કર (મદદ માંગ). તે તારી પનાહગાહ છે. જે એમનાથો ઈસ્તેગાસા કરે અને કહે ‘‘યા મવ્લાય યા સાહેબ ઝમાન અના મોગીસુન બેક’’.

અબુલ વફા કહે છે કે ‘‘મે ખ્વાબની હાલતમાં હ.હુજજત (અ.)ને ફરીયાદ કરી અને કહ્યુ ‘‘યા સાહેબઝઝમાન અનાં મોગીસુન બેક’’ ત્યારે મે જોયુ કે એ

નુરાની વ્યકિત આસમાન તરફથી ઉતરી રહયા હતા. તેઓ ઘોડા ઉપર સવાર હતા. અને તેમના હાથમાં એક એવુ ખંજર હતુ જેમાંથી નુર ફેલાઇ રહ્યુ હતુ. મે અર્ઝ કરી મૌલા મને આ ઝાલીમ લોકોનાં શરથી સુરક્ષીત રાખો.

મારા શરને દુર કરી દયો. મૌલાએ ફરમાવ્યુ તારૂ કામ મે અન્જામ આપી દીધુ છે. અબુવફા શીરાજી કહે છે ‘‘મારૂ ખ્વાબ પુરૂ થઇ ગયુ અને સવાર પડી તો ઇલ્યાસે મને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે ’’ રાત્રે તે કોનાથી મદદ માંગી હતી. મે કહ્યુઃ એ શખ્સીયતથી મદદ માંગી હતી. કે જે

દરેકની ફરીયાદે પહોચે છે. અને તેઓ દરેક મુસીબતનો ઈલાજ છે. (બરકાતે હઝરત વલીયે અસ્ર અ.સ. પેજ નં.૨૭૯)

પ્રકરણ - ૪

ખાતુને જન્નત (સ.અ.)ની ખિદમતમાં હાજત તલબ કરી.

કિતાબ મસ્જીદે જમકરાનમાં મસ્જીદના ખાદીમ સૈ.અબ્દુલ રહીમથો આ પ્રસંગ લખવામાં આવ્યો છે.

હિ.સં.૧૩૨૩ માં એક ભયંકર રોગચાળો ફેલાયો હતો. એક દિવસ હું મસ્જીદે જમકરાનમાં ગયો તો મે જોયું કે

એક અજાણ્યો માણસ મસ્જીદમાં બેઠો છે. મે પૂછયું તમે કોણ છો? અને શું કરો છો?

તે માણસે બતાવ્યું કે હું તેહરાનનો રહેવાસી છું. મારૂ નામ અલી અકબર છે. હું એક વેપારી છું અને લોકોને ઉધાર માલ આપતો હતો. રોગચાળામાં આ માણસો મરી ગયા અને મારો બધો માલ ઉધારમાં ચાલ્યો ગયો, એટલે સુધી કે મુડી પણ ખત્મ થઇ ગઇ. મજબુર થઇને અહીં આવ્યો છું. કદાચ હઝરત હુજજત ઇબ્નીલ હસન (અ.સ.)ની મારા પર નઝરે કરમ થઇ જાય.

આ માણસ ત્રણ મહીના સુધી મસ્જીદે જમકરાનમાં રહયો. ભુખ સહન કરી લેતો અને ઈબાદતમાં પોતાનો સમય પસાર કરતો. ત્રણ મહીના પછી તેણે મને કહયુ કે હવે મારૂ થોડું કામ થઈ ગયું છે. હવે હું કરબલા એ મોઅલ્લા જાવ છું. પછી તે ચાલીને કરબલા ગયો અને ત્રણ મહીના પછી પાછો આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે મને હુકમ થયો છે કે મસ્જીદે જમકરાનમાં મારૂ કામ થઈ જશે. પછી તે અહીં રોકાયો અને ઈબાદત અને દુઆમાં મશ્રૂફ રહેતો અને એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ની બારગાહમાં દુઆ કરતો હતો.

હીજરી ૧૩૨૩ માહે રમઝાનની છઠ્ઠી રાત્રે તે કુમથો તેહરાન જવા ઇચ્છતો હતો. તેણે બયાન કર્યુ કે મારી હાજત પુરી થઇ ગઇ છે. મે તેને વિનંતી કરી કે આજની રાત તમે મારે ત્યાં રોકાવ અને સવારે તહેરાન ચાલ્યા જાવ.

તેમણે મારી વાત માની લીધી. રાત્રીના તેઓ મારા ઘરે રોકાયા. મે ખુબ જ ઇસ્રાર કર્યો,તો તેમણે મારી વાત માની લીધી અને પોતાનો પ્રસંગ બયાન કર્યો.

હું મસ્જીદે જમકરનમાં રાકાયો હતો. મે એક શખ્સને કહ્યુ હતુ કે તે મારા માટે દરરોજ એક રોટી લાવે. મે કહ્યું હતુ કે હું

રોટીના પૈસા એકી સાથ આપી દઇશ. તે મારા માટે દરરોજ એક રોટી લાવતો. પછી તેણે રોટી આપવાની ના પાડી દીધી કે તમારૂ ઉધારનું બીલ મોટુ થઇ ગયું છે. હવે તમને હું હવે ઉધાર રોટી નહીં આપુ. ઘણા સમય સુધી મારી પાસે ખાવાની કોઇપણ ચીજ ન હતી એટલે સુધીકે ઘાસ ખાઇને સમય પસાર કરતો. ધીમે ધીમે મારી તબિયત ખરાબ થતી ગઇ. હું બિમાર પડી ગયો ચાલવાની તાકાત પણ ન હતી. અડધી રાતનો સમય હતો.

બારી કે જં પહાડની તરફ હતી, ત્યાંથો એક અજીબ પ્રકારની રોશની આવી રહી

હતી. રોશની એટલી બધી હતી કે પહાડ ચમકી રહયો હતો. રોશની વધતી રહી, અચાનક મને અહેસાસ થયો કે મારા ઓરડાની બહાર કોઇ વ્યકિત ઉભા છે. અને આ નુર તેમનાથો પ્રકાશિત થઇ રહયુ છે. મે ઉભા થઇને દરવાજો ખોલ્યો. એક બાઅઝમત સૈયદ મારા રૂમમાં આવ્યાં અને સલામ કરી. મે સલામનો જવાબ આપ્યો. મારાથો તેમની સાથ વાત કરવાની હિંમત પણ ન થઇ. મને તેમની અઝમત જોતા યકીન થઇ ગયુ કે તેઓ હઝરત બકીયતુલ્લાહ રૂહી ફીદા છે.

આપ અ. મે મને ફરમાવ્યુ કે તે મારી દાદીમાં સૈયદાએ તાહેરા હઝરત ફાતેમતુઝઝહેરાની બારગાહમાં ફરિયાદ કરી. (હાજત માંગી) ખાતુને જન્નત (અ.સ.)એ તારી સિફારીશ રસુલ સ.ને કરી. રસુલ સ.અ.વ.એ તારી હાજત પુરી કરવાનું મને કહયું છે. ત્યાર પછી આપ એ ફરમાવ્યુ કે તું જલ્દી થો તારા વતન ઘરે પહોંચી જા. તારી પત્ની અને બાળકો તારી રાહ જુએ છે. અને તેઓ મુશ્કેલીમાં છે. તું ત્યાં જઇશ એટલે તારૂ કામ થઇ જશે.

મે કહયું કે આકા! આ મસ્જીદનો ખાદીમ અંધ છે. તમે તેને શિફાઅ આપો. આપ

અ.સ. એ ફરમાવ્યું, નહીં. બેહતર એ જ છે કે તે બંધ રહે. પછી ફરમાવ્યું કે આવા આપણે મસ્જીદમાં જઈએ અને નમાઝ પઢીએ. મે કહ્યું કે આપના કદમોની મિટ્ટી ઉપર મારી જાન કુરબાન,જેવો આપનો હુકમ.

પછી અમે મસ્જીદમાં ગયા, ત્યાં મે બે સવાલો પુછયા ત્યાર પછી મે જોયું તો ઈમામ અ.સ. ત્યાં ન હતા. પરંતુ મને અવાજ સંભળાતો હતો કે તમે ઘરે જાવ, તમારી પત્ની અને બાળકો રાહ જોવે છે.(મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાન અ.સ. ભાગ-૨/પેજ.૨૭૨ થી ૨૭૫).

પ્રકરણ - ૫

રસ્તો ભુલેલાને માર્ગદર્શન.

અગર કોઈ યકીન અને ખુલુસની સાથ મદદ માટે અવાજ આપે તો હ.બકીયતુલ્લાહ રૂહી ફીદા મદદ માટે પહોંચે છે.

આકા અબ્દુરરહીમ શીરાઝી અમારા ઝમાનાના દાનીશમંદ આલીમે દીન હતા. જેમણે ઘણી કિતાબો લખી છે,જેમાં કિતાબ મસ્જીદે જમકરાનમાં આ પ્રસંગ લખેલો છે.

આકા અલી અસ્ગર સૈફ બયાન કરે છે કે શીરાઝનાં એક ડોકટરે એક ઈરાની

ઔરતને મુસ્લીમ બનાવીને તેની સાથ શાદી કરી, અને તેને પહેલી જ વખત હજ કરવા માટે સાથ લીધી. મે તેણીને કહ્યુ કે હજનાં આઅમાલ બજાવવા હઝરત વલીયે અસ્ર અ.દર વર્ષે મકકા આવે છે.

અગર તું મારાથો કે કાફલાથો અલગ પડી જા અથવા રસ્તો ભુલી જા તો આપ અ.સ. (ઇ.ઝમાના અ.સ.) થો મદદ માંગજે. ઇન્શાઅલ્લાહ ત તને કાફલા સુધી પહોંચાડી દેશે.

પ્રસંગોપાત આ ઇરાની ઔરત અરફાતનાં મેદાનમાં ભુલી પડી ગઇ. કાફલાના દરેક માણસો અને તેના શૌહરે

કેટલાય કલાક સુધી તેને શોધવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પરંતુ તે મળી નહીં, અને તેના કોઇ સમાચાર પણ મળ્યા નહીં.

કાફલાના તમામ લોકો થાકીને ખેમામાં પરત આવ્યા. અચાનક બે કલાક પછી ડોકટરની પત્ની ખેમાંમાં દાખલ થઇ. તેને પુછ્યું કે તુ કયાં હતી?

તે ઔરતે જવાબ આપ્યો કે હું રસ્તો ભુલી પડી ગઇ હતી. જે રીતે ડોકટર સાહેબે મને બતાવ્યું હતું, તે રીતે મે ઇ.ઝમાના અ.ની બારગાહ માં મદદ માટે ફરિયાદ કરી,મૌલા તશરીફ લાવ્યા .જો કે હું ફારસી અને અરબી ભાષા જાણતી ન હતી. પરંતુ

તેમણે મારી માતૃભાષામાં મારી સાથ વાત કરી અને મને ખૈમા સુધી મુકી ગયા.એટલે તમે જાવ અને તેઓનો શુક્રીયા અદા કરો. તે ઔરતે ઇશારો કર્યો તે તરફ અમે ગયા,પરંતુ કોઇ નઝર ન આવ્યું. ડોકટરની પત્ની જ ઇમામ અ.સ.ને જોઇ રહી હતી, બીજાને તેઓ દેખાયા નહીં. (મુલાકાત બા ઇમામે ઝમાન અ.સ. ભાગ.૨ /પે.૨૭૦-૨૭૧)

પ્રકરણ -૬

હૃદયરોગનાં દર્દીને શિફા મળી.

અમારા હજના કાફલામાં એક ૮૦ વર્ષનાં વૃધ્ધ માણસ હતા. તેમનું નામ

હસન હતું. વૃધ્ધાવસ્થાને કારણે સફા અને મરવા વચ્ચે સઅી અને તવાફ નાએબ વગર કરી શકતા ન હતા. તેઓ માટે ચઢવુ અને ઉતરવુ પણ મુશ્કેલ લાગતુ હતુ.જેથી તેમને નીચેના ઓરડામાં ઉતારો આપ્યો હતો. જેથી તેમને તકલીફ ઓછી પડે.

એક રાત્રે અમે કાફલાના કામ રોકાયેલા હતા, અને તે વૃધ્ધ માણસ રૂમમાં એકલા હતા. રાતના સમયે હ્રદયની બિમારીમાં સપડાઇ ગયા.

તેઓ બયાન કરે છે કે હ્રદયમાં એટલો સખત દુખાવો થયો હતો કે મને મારૂ મૌત દેખાવા લાગ્યુ હતું. અચાનક મને યાદ

આવ્યું કે હ.બકીયતુલ્લાહ રૂહી ફીદા (અ.ત.ફ.શ.) પાસે મદદ માંગુ. એટલે મે ઈમામ અ.સ.ને સલામ કરી અને રડતા રડતા ફરિયાદ કરી કે બધા મને રૂમમાં એકલો છોડીને ચાલ્યા ગયા છે, અને તમે પણ મને ભુલાવી દીધો. હું રડતા રડતા ફરિયાદ કરતો રહયો.

અચાનક મારા રૂમનો દરવાજો ખુલ્યો અને એક આદમી નુરાની શકલો-સુરત વાળા મારા રૂમમાં દાખલ થયા. તેમના જમણા ગાલ પર ખુબસુરત તલ હતું. મને યકીન થઈ ગયું કે આજ હ.વલીયે અસ્ર અ. છે.

તેમણે મને સલામ કરી અને પુછયું કે હસન તમને હૃદયરોગની બિમારી છે. આ સાકરનો ટુકડો લ્યો અને તેને ખાઇ જાવ. સાજા થઇ જશો.

મે જોયુ કે આકાનાં હાથમાં મીસ્રી (સાકર)નો ટુકડો છે.મે તે ટુકડો લીધો, અને તેમાંથી થોડો ખાઇ લીધો. મારી હૃદયરોગની બિમારી ચાલી ગઇ, અને મને લાગતું હતું કે મારા જવાની પાછી આવી.

મારા દોસ્ત બયાન કરે છે કે નવાઇની વાત એ છે કે આ રાત પછી આ ૮૦ વર્ષના વૃધ્ધ માણસે તમામ આઅમાલ પોતાની જાતે બજાવ્યા એટલુ જ નહીં બજારમાંથી

તોહફા અને જે ચીજની જરૂરત હતી, તે ચીજો પણ જાતે ખરીદીને લાવ્યાં.

વધેલો સાકરનો ટુકડો જે બિમારને પણ ખાવા આપ્યો અલ્લાહ ત.એ તેને પણ શિફા આપી.(મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના(અ.) ભાગ-૨ / પેજ. ૨૭૬-૨૭૭).

પ્રકરણ - ૭

મસ્જીદે સહલામાં ઈમામ અ.થી મુલાકાત અને ૩ હાજતો.

કિતાબ અબ્કરીયુલ હેસાનમાં મરહુમ નહાવન્દી (અ.ર.)એ જલીલુલ કદ્ર આલીમે દીન સૈ.બુઝુર્ગવાર મરહુમ

સૈ.અબ્દુલ્લાહ કઝવૈનીથો આ પ્રસંગ લખે છે. મ.કઝવૈની (અ.ર.) આ પ્રસંગ વર્ણવતા કહ છે,કે

હું એક વખત મારા કુટુંબ સાથ ઝિયારત માટે ગયો. મંગળવારના દિવસે નજફે અશરફથો મસ્જીદે કુફા ગયા. મિત્રોનો વિચાર હતો કે આ જ દિવસે પાછા નજફે અશરફ ચાલ્યા જઈએ. મે કહ્યું કે બુધવારની રાત મસ્જીદે સહલા ચાલ્યા જઈએ.મે કહ્યું કે બુધવારની રાત મસ્જીદે સહલા જઈએ. બુધવારની રાત્રે આઅમાલ સહરા (રણ) માં મુસાફરી કરવા મિત્રો તૈયાર ન થયા.

હું ત્રણ વ્યક્તિની સાથ મસ્જીદે સહલા તરફ રવાના થયો. મગરીબ અને ઈશાની નમાઝ જમાઅતથી અદા કરી. પછી દુઆ અને અઅમાલ બજાવી લાવવામાં મશ્ગુલ થયા. અચાનક મે સમય જોયો તો રાતનો ઘણો બધો સમય પસાર થઈ ગયો. મે વિચાર્યુ કે કુફા પાછું ફરવું જોઈએ.

એક અજીબ પ્રકારનો ભય મહસુસ થયો કે આ ત્રણ ઔરત અને એક અરબને લઈને આ અંધકાર અને વેરાન માર્ગે કુફા તરફ કેવી રીતે પાછા ફરવું? ઉપરાંત તે સમયે અતયા નામનો એક લુંટારો ફરાર હતો અને રસ્તામાં પસાર થતા લોકોનાં

માલ સામાનને લુટીલેતો તેને કારણે પણ મને ખુબ ડર લાગ્યો હતો.

તેથી મે હ.વલીયે અસ્ર (અ.ત.ફ.શ.)ની બારગાહમાં મદદ માટે ફરિયાદ કરી, મદદ માંગી.

અચાનક મારી નજર મસ્જીદમાં મકામે વલીયે અસ્ર (અ.) પર પડી,ત્યાંથી એવુ નુર નીકળતું હતુ કે જાણે સુરજની તમામ કિરણો ત્યાં એકત્રીત થઇ ગઇ છે.

હું તરત જ તે મકામ તરફ ગયો ત્યાં એક બા અઝમત બુઝુર્ગવારને જોયા, કે જેઓ મેહરાબમાં ઈબાદત કરી રહયા હતા. હું તેમની પાસે બેસીને દુઆ અને ઝિયારતમાં

મશ્ગુલ થઇ ગયો. તેઓ પણ ઝિક્રે ઇલાહીમાં મશ્ગુલ હતાં, પરંતુ હું જયારે હઝરત બકીયતુલ્લાહ પર સલામ મોકલતો, તો તેઓ જવાબમાં કહેતા કે વ અલય્કોમુસ્સલામ. મને દિલમાં ગુસ્સો આવતો કે હું ઇ.ઝમાના અ.ઉપર સલામ મોકલું છું અને આ શખ્સ તેનો જવાબ આપે છે.

આ પવિત્ર હસ્તીએ મારા તરફ ફરીને કહયું કે ઇત્મેનાનથી ઇબાદત કરો,દુઆ પઢો મેં અકબર કબાબુવાળાને કહી દીધું છે કે તે તમે જયારે ચાહશો ત્યારે મસ્જીદે કુફા પહોંચાડી દેશે અને જમવાનું પણ

જમાડશે. જયારે આ પવિત્ર હસ્તીએ મને આ શબ્દો કહયા તો મારા દિલમાં તેમના પ્રત્યે મોહબ્બત થઇ ગઇ.મેં એમનાથો ત્રણ સવાલ કર્યા.

(૧) તંગદસ્તીથો છુટકારો અને રીઝકમાં વધારો.આપે તે હાજત કબુલી.

(૨) હું મરી જાવ તો મારી કબ્ર કરબલામાં બને. આપે તે પણ ક્બુલ ર્ક્યુ.

(૩) મારે ત્યાં નેક ફરઝંદની વિલાદત થાય. આપે આ હાજતને કબુલ ન કરી અને ના પાડી. હું પણ ખામોશ થઇ ગયો, અને ઈસ્રાર ન કર્યો એટલા માટે કે મે ચુવાનીમાં એક ઔરત સાથ શાદી કરવાની

ઈચ્છા કરી હતી. પરંતુ તે ઔરત મને મળતી ન હતી. મે ઈમામ રેઝા અ.સ.ના હરમ (રોઝા)માં દુઆ કરી કે મારી આ ઔરત સાથ શાદી થઈ જાય તો હું ઔલાદ નહીં માંગુ.

ત્યાર પછી મારી પત્નીએ તે બુઝુર્ગવારથી ૩ હાજત માંગી.

(૧) તે મારી પહેલા મૃત્યુ પામે અને હું તેને કફન આપુ.

(૨) રિઝકમાં વિશાળતા.

(૩) કરબલા અથવા મશ્હદે મુકદદસમાં કબ્ર બને. આપે તેની ત્રણેય હાજતોને કબુલ કરી. તેની ત્રણેય આરઝુ પુરી

થઇ.(મે કફન દફન આપ્યુ, મશહદમાં કબ્ર બની, રિઝકમાં પણ વધારો થયો).

મારી બીજી પત્ની જે પણ મારી સાથ હતી. તેણે પણ ૩ હાજત માંગી.

(૧) તેણે તેની વહુની શિફા માટે વિનંતી કરી, તો આપ (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું કે તેને મારા જદ્દે અમજદ હઝરત મુસા ઈબ્ને જઅફર અ.સ. શિફા આપશે.

(૨) મારા દિકરાને માલ-દૌલત નસીબ થાય. આપે આ હાજત કબુલ કરી.

(૩) તુલે ઉમ્ર આપે. તે હાજત પણ કબુલ કરી.

મે ખુદ જોયું કે મારી પત્નીની વહુને કાઝમૈનમાં શિફા મળી અને તેના દિકરાને માલ-દૌલત નસીબ થયો અને તે ૯૫ વર્ષની ઉમ્રે મૃત્યુ પામી.

સૈયદ અબ્દુલ્લાહ કઝવૈની ફરમાવેછે કે જયારે અમે દુઆ અને ઝિયારત અને આ વાતચીત પુરી કર્યા પછી બહાર નીકળ્યા તો મારી પત્નીએ મને પૂછયું કે તમે ઓળખ્યા કે આ આકા કોણ હતા? મેં કહયું, નહીં. તેણે કહયું કે આ આકા હઝરત વલીયે અસ્ર (અ.સ.) હતા. હું તરત જ પાછો એ જગ્યા પર ગયો તો ન તો રોશની હતી અને મસ્જીદમાં અધાંરૂ હતું. હું

તે સમયે મુતવજજેહ થયો કે તે ઇ.ઝમાના અ.સ. હતા. અને તે નુર તેમનાથી પ્રકાશિત થઇ રહયુ હતું.

જયારે અમે મસ્જીદથી બહાર નીકળ્યા તો એક નવયુવાન આવ્યો અને તેણે કહ્યુ કે હું તમને મસ્જીદે કુફા સુધી પહોંચાડી દઉ? મે પુછ્યું કે તમે કોણ છો? તો તેણે જવાબ આપ્યો કે હુ અલી અકબર બેહારી છું. જયારે મે આ નામ સાંભળ્યું તો દિલમાં વિચાર આવ્યો કે ઇમામ અ.સ. એ તો અલી અકબર કબાબુવાલા નામ આપ્યુ હતુ. તેથી હુ પરેશાન થયો. તેથી મે ફરીથી પૂછયું કે આપે શું નામ કહયું?

તેણે કહ્યુ કે મારૂ નામ અલીઅકબર બેહારી છે. અને હું હમદાનમાં કબાબીચાન વિસ્તારમાં રહુ છું.

તે આકાએ મને ફરમાવ્યું છે કે હું તમને મસ્જીદે કુફા સુધી મુકી જાવ.

આખરે તે નવયુવાન અને ચાર બીજા ખિદમતગુજારોએ અમને પ્યાર અને માહબ્બતની સાથ મસ્જીદે કુફા પહોંચાડી દીધા.(મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાના(અ.) ભાગ-૨ / પેજ.૨૪૯ - ૨૫૨).

પ્રકરણ - ૮
બાળકોને નેકીની તઅલીમ આપો,ગુનાહોથી બચાવો.

મારા વાલીદે બુઝુર્ગવાર (પિતા) બયાન કરે છે કે તે સમયે રઝાશાહ પહલવી ઝાલીમ બાદશાહની હુકુમત હતી. તે જબરજસ્તીથી યુવાનોને લશ્કરમાં ભર્તી કરવાતો અને તે યુવાનોને સહન ન થાય તેવી તકલીફ આપતો. એટલુ જ નહીં પરંતુ ફૌજમાં તેઓને દીને ઈસ્લામથી દુર કરવાની પણ કોશીશ કરતો. તે સમયે મારા વાલીદની યા તો શાદી નહોતી થઈ યા તેઓ સાહેબે અવલાદ ન હતા.

તેઓ એક પ્રકારની મુસીબતોમાં હતા કે સાહેબે અવલાદ બને યા ન બને? કારણકે અગર ઔલાદ થશે તો ઝાલીમ બાદશાહ તેને જબરજસ્તીથી ફૌજમાં શામીલ કરી દેશે અને મઝહબે ઇસ્લામથી દૂર કરી દેશે, શું કરવુ?

મારા વાલીદ કહે છે કે મે ૪૦ રાતો નઝદીકના રણમાં પસાર કરી કે હુ શું કરૂ? સાહેબે અવલાદ બનું યા ન બનુ? ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મદદ માંગી. ૪૦ મી રાત આવી પહોંચી. તે રાત્રે પ્રસંગોપાત ખૂબજ ઠંડી હતી. પરંતુ હું કોશીષ કરીને

૪૦મી રાત્રે સહરા (રણમાં) મુનાજાતમાં મશ્ગુલ હતો.

અચાનક મે જોયુકે અંધારી રાતમા એક નુર નજર આવી રહ્યુ હતું. જે મારી તરફ આવી રહ્યુ હતું. તે એક નુરાની શખ્સ છે જેના શરીરમાંથી આ નુર નીકળી રહ્યુ હતું. હુ મુનાજાતમાં મશ્ગુલ હતો. તેઓ મારી નજદીક આવ્યા. મને નામ લઈને બોલાવ્યો અને કહ્યુ કે અય અઝીઝુલ્લાહ અહીં તું શા માટે આવ્યો છે? મેં જવાબમાં કહ્યુ કે હુ ઈ.ઝમાના અ.સ.થી મદદ માટે આવ્યો છું. તેમણે ફરમાવ્યું કે હુ જ તારા

ઝમાનાનો ઈમામ છું, બતાવ તુ શું ચાહે છે?

મે કહ્યુ કે તમે ઝમાનાનાં ઈમામ છો તો મારી મુશ્કેલીને આપ જાણો છો.

આપ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કે તું એ જાણવા ચાહે છે કે વગર ઔલાદનો રહું કે સાહેબ અવલાદ બનુ, તો હું તને બતાવુ છું, કે તારે પાંચ ફરઝંદ થશે. તું વાયદો કર કે તુ તેને હુકુમતની સ્કુલોમાં નહી મોકલે તો હું તારી સાથ વાયદો કરું છું કે તારા દિકરાઓને હુકુમત ફરજીયાત લશ્કરી તાલીમ માટે નહી લઈ જાય.

જે રીતે હઝરતે ફરમાવ્યું હતું તે રીતે અલ્લાહે મને પાંચ ફરઝંદો અતા કર્યા. મે તેને ઘરે બેઠા લખતા વાંચતા શીખવ્યું. મોઅજીઝો એ હતો કે એકપણ ફરઝંદને સરકાર લશ્કરી તાલીમ માટે ન લઈ ગઈ.દરેક કોઈને કોઈ કારણસર બચી જતો.

અહીં એ યાદ રહે ક તે ઝમાનામાં આવી પરેશાની હતી.અગર આજનાં સમયમાં હુકુમતની સ્કુલમાં આવી મુશ્કેલી ન હોય અને દીને ઈસ્લામથી દૂર ન કરતી હોય તો બાળકોને સ્કુલમાં મોકલવા જોઈએ.

‘‘અય ઈમાન લાવનારાઓ તમારા નફસને અને તમારા બાલ-બચ્ચાને જહન્નમની આગથી બચાવો, જેનું બળતણ માણસો અને પથ્થરો છે.(સુ.૬૬ આયત નં.૬).

ઉપરની આયતની તફસીરમાં મોઅમીનોને અલ્લાહ ફરમાવે છે,તમે તમારી પત્ની બાળકો અને તમારા ઘરનાં માણસોને હલાલ અને હરામના મસાએલ શીખવો અને જહન્નમની આગથી બચાવો,જેનું ઇંધણ મનુષ્યો અને ગંધકના પથ્થરો છે.

મા-બાપન જોઇએ કે તેમની ઔલાદ ને સ્કુલ-કોલેજોમાં બુરાઈઓથી બચાવે. (મુલાકાત બા ઈમામ ઝમાના ભાગ-૨ પેજ.૨૬૦-૨૬૨).

પ્રકરણ - ૯

મોહબ્બતે ઈમામ અ.સ.દિલોને પલટાવી દે છે.

નજમુસ્સાકીબ કિતાબના લેખક મોહદ્દીસે નુરી (અ.ર.) આ વાકેઓ લખે છે. તેનો ખુલાસો એ છે કે શેખ અબ્દુલ વહાબ ઈબ્ને એહમદ ઈબ્ને અલી શેરાની કિતાબ લવાકેઉલ અન્વારમાં લખે છે કે મુત્તકી પરહેઝગાર, ઝાહીદ શૈખ હસન

ઇરાકીથો એક વખત અબુલ અબ્બાસ કુરૈશી અને હું મળ્યો, તો તેમણે કહ્યુ કે હું તમને એક વાકેઓ સંભળાવુ કે જેથો તમે મારી યુવાનીથો આજ સુધી હાલત સમજી જશો.

હું મારી યુવાનીના દિવસોમાં ગુનાહનાં કાર્યોમાં મશ્ગુલ રહેતો. એક દિવસ હું મસ્જીદ તરફ ગયો અને જોયું કે એક શખ્સ ખુરશી ઉપર બેસીને ઇમામ મહદી અ.સ.અને તેનાં ઝુહુરના હાલાત બયાન કરી રહયા છે. (હું ત્યાં બેસી ગયો). તેમના બયાનને સાંભળીને મારૂ દિલ ખુશ થયુ.

મારા દિલમાં ઈમામે ઝમાન અ.સ.ની મોહબ્બત પૈદા થઈ.

મેં હઝરતની મોહબ્બતમાં આખુ વર્ષ દુઆ કરી, કે મને ઈમામ અ.સ.ની ઝિયારત નસીબ થાય. આખુ વર્ષ સીજદામાં અલ્લાહ ત.થી દુઆ કરતો કે અય અલ્લાહ મને ઈમામ અ.સ.ની મુલાકાતનો મૌકા અતા કર.

એક દિવસ મગરીબના સમયે એક સાહબ અમામો બાંધેલા અજમી લિબાસમાં મસ્જીદમાં દાખલ થયા. અને મારા ખભા પર હાથ રાખીને મને પૂછયું કે મને મળવાની તને શું હાજત છે? મે કહ્યુ

આપ કોણ છો? ફરમાવ્યું હું મહદી છું. આ સાંભળતા મે તેમનાથો મુસાફેહો કર્યો.તેમના હાથોને ચુમ્યા અને ફરમાવ્યું કે તમે મારા ઘરે આવો.તેમણે કહ્યું સારૂ પરંતુ મકાન ખાલી હોય અને ત્યાં કોઈ ન આવે તેવું હોય એટલે મે ખાલી મકાનની વ્યવસ્થા કરી.

ઇમામ અ.સ.ત્યાં રોકાયા અને ઘણી બાબતોની તાલીમ આપી.(ઇલ્મ અતા કર્યું) અને હુકમ આપ્યો કે એક દિવસ રોઝો રાખો અને બીજા દિવસે રોઝો ન રાખો. દરરોજ રાત્રે ૫૦૦ રકાત નમાઝ પડો અને સુવા માટે બિસ્તર ઉપર ન જાવ

જયાં સુધી કે ઉંઘ ગાલીબ ન આવે અને જયારે ઈમામ અ.સ. જતા હતાં ત્યારે કહ્યું કે મેં તમને ઈલ્મ અતા કર્યું છે,તે પૂરંતુ છે. હવે તમેબીજા પાસે ન જતા. ત્યાર પછી હું ઈમામ અ.ને રૂખ્સત કરવા બહાર નીકળ્યો દરવાજે પહોંચ્યા ત્યારે ઈમામ અ.સ.એ કહ્યુ બસ તમે અહીં રહો. અને ઈમામ અ.સ.ત્યાંથી તશરીફ લઈ ગયા.(ઈરફાને ઈમામત વાકેઓ -૭૧ પે.૪૪૯ હિન્દી).

આવો દુઆ કરીએ અલ્લાહ ત.ની બારગાહમાં અય અલ્લાહ અમારા દિલોને એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ની મોહબ્બતથી મુનવ્વર કરી દે. (ઇ.આમીન).

પ્રકરણ - ૧૦

મોહીબ્બે એહલેબૈત જ.અબુરાજેઅ (અ.ર.)

અલ્લામા મજલીસી (અ.ર.) એ બેહારૂલ અન્વારમાં આ પ્રસંગને લખ્યો છે. આ પ્રસંગ હિલ્લાના લોકોમાં મશ્હુર થયો હતો.

શેખ ઝાહીદ, આબીદ શમસુદ્દીન ફરમાવે છે કે હિલ્લામાં એક હાકીમ હતો, જેને મરઝાને સગીર કહે છે. તે મોટો નાસેબી અને એહલબૈત (અ.મુ.સ.)નો દુશ્મન હતો.

લોકોએ તેની કાનભંભેરણી કરી કે અબુરાજેઅ કેટલાક સહાબાને સારા નથો ગણતા. તે વાત પર તેણે અબુરાજેઅને હાઝર કરવાનો હુકમ કર્યો. બીચારા અબુરાજેઅને એટલા બધા માર્યા કે તેમના દાંત તૂટી ગયા. તેમની જીભને બાંધી દીધી. તેમના નાકમાં વીંધા પાડીને દોરી તેમાં બાંધીને તેમને હીલ્લાની શહેરોમાં ફેરવ્યાં એટલે સુધી કે ઝખ્મી મોઅમીન જે અડધા મરેલા જેવા થઇ ગયા અને જમીન ઉપર બેહોશ પડી ગયા. ઝાલીમ બાદશાહે તેમને કત્લ કરી દેવાનો હુકમ કર્યો પરંતુ અમુક લોકોએ ભલામણ કરી કે આ વૃધ્ધ

માણસ એટલો ઝખ્મી છે, કે તે મૌતની નજદીક છે અને જાતેજ મરી જશે. તેથી તેને ઘાયલ હાલતમાં છોડી દીધો. ઘરનાં સભ્યો તેમને ઉપાડીને ઘરે લઇ ગયા.

બધા લોકોને યકીન હતું કે રાતમાં જ તે મરી જશે. પરંતુ સુબ્હ થઇ તો તેઓ તંદુરસ્તોની જેમ નમાઝ પઢી રહયા હતા. બધા દાંત પણ સલામત હતા. બધા ઝખ્મો મટી ગયા હતા. એટલે સુધી કે શરીર ઉપર ઝખ્મોના નિશાન પણ રહયા ન હતા. આ જોઇને લોકોની નવાઇનો પાર ન રહયો. લોકોએ સવાલ કર્યા, આ તંદુરસ્તી કેવી

રીતે પરત આવી (આપ તો મરવાની અણી ઉપર હતાં).

તો તેમણે (અબુરાજેએ) કહ્યું મૌત સામે આવી ચુકી હતી. દીલમાં અને દિલમાં ખુદાથી અને મારા મૌલા સાહેબુઝઝમાન (અ.)થી ફરીયાદ કરતો રહયો. જયારે ખુબજ અંધારી રાત થઇ તો મે જોયું કે પુરૂ ઘર નુરાની થઇ ગયું. એકા એક હઝરત તશરીફ લાવ્યા, અને મારા ચેહરા ઉપર હાથ ફેરવ્યો અને ફરમાવ્યું કે બહાર જા અને તારૂ કામ કર. અલ્લાહ (તઆલા) એ તને તંદુરસ્તી આપી. ત્યાર

પછી હુ એટલો તંદુરસ્ત થઇ ગયો કે તમે જોઇ રહયા છો.

શમ્સુદીન મોહમ્મદ ફરમાવે છે કે ખુદાની કસમ ખાઇને કહુ છુ, કે અબુરાજેઅ કમઝોર,ફીકકા રંગનાં વૃદ્ઘ માણસ હતા. જેના સ્નાનઘરમાં હુ દરરોજ જતો પરંતુ તે સવારે જયારે મે બીજાને સાથ જઇને જોયા તો તેઓ સાહેબ કુવ્વત, તંદુરસ્ત, લાલ (ગુલાબી) ચેહરો અને જાણે ૨૦ વર્ષનાં યુવાન માલુમ પડતા હતા. અને ત્યાર પછી જીંદગીભર તેઓ આવા જ (તંદુરસ્ત) રહયાં.

જયારે આ સમાચાર શહેરમા મશહુર થયા તો તે હાકીમે અબુરાજેઅને બોલાવ્યા અને આ હાલત જોઈને તેમનો રોબ તેના હાકીમ ઉપર તારી થયો કે કાલે તો કેવા હતા અને આજે કેવા થઈ ગયા. તે જ સમયથો તેના અમલમાં પરિવર્તન આવ્યું. તે હાકીમ પહેલા મકામે હઝરત સાહેબુઝઝમાન તરફ પીઠ દઈને બેઠતો હતો. તેના બદલે હવે તે તરફ મોં રાખીને બેસવા લાગ્યો અને હિલ્લાનાં મોઅમીનો સાથ સારી રીતે વર્તન કરવા લાગ્યો.પછી થોડા જ દિવસમાં તે હાકીમ મરી ગયો.

(ઈરફાને ઈમામત (હિન્દી) પ્રસંગ -૬૦ પે.૪૨૩).

પ્રકરણ - ૧૧

ઝુહુર માટેની દુઆ.

ઈમામ અ.નાં જલ્દી ઝુહુર માટે આ દુઆ વારંવાર પઢો.

આપ હઝરત (અ.સ.) ફરમાવ્યું આ દુઆને પઢયા કરો........

મારા જદ્દે અમજદ રસુલે ખુદા (સ.અ.વ)એ ફરમાવ્યું કે આ દુઆ માહે રમઝાનમાં પઢયા કરો. તેનું કારણ એ છે કે તેની સો ટકા કબુલીયત ઝુહુરે ઈમામે ઝમાન (અ.સ.)નાં ઝમાનામાં થશે.

હકીકતમાં આ દુઆ એવી છે, જે અમારા જલદી ઝુહુર માટે પઢવામાં આવે છે.

એટલા માટે કે ઈ.ઝમાના અ.સ.નાં ઝુહુરથી પહેલા એ અશકય છે કે દરેક ફકીર ગરીબી અને તંગદસ્તીથી નજાત મેળવે, કોઈ આદમી કૈદમાં ન હોય, મુસલમાનોનાં તમામ કાર્યોની સુધારણા થાય. એ નામુમ્કીન છે કે તમામ લોકોની રૂહાની સિફાત સિફાતે ઈલાહીમાં ફેરવાઈ જાય, તમામ મખ્લુકે ખુદા અલ્લાહની ફરમાંબરદાર બની જાય, તમામ લોકોનું કર્ઝ અદા થઈ જાય. આ દુઆઓની કબુલીયત ઈમામ અ.નાં ઝુહુર થકી થશે.

આ જ કારણ છે કે આપ હઝરત (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું કે અમારા શીઆઓને કહી દો કે આ દુઆ વધારે પઢે કારણકે આ દુઆ જલ્દી ઝુહુર સાથ સંબંધિત છે.(મુલાકાત બા ઈમામ ઝમાના ભાગ-૨ પેજ.૨૪૬-૨૪૭)

અલ્લાહુમ્મહ અદ્ખીલ અલા એહલીલ

કોબુરરીસ્સોરૂર........

પ્રકરણ - ૧૨

મારા શીઆઓને કહીદો કે ગીબત,બોહતાન થી દુર રહે.....

હાજી આકા તવકલી મશહદના ભરોસાપાત્ર વ્યકિત હતા. તેઓ બયાન કરે છે.

૨૨ મી રજબ હિજરી ૧૪૦૪ બુધના દિવસે હું નમાઝે સુબ્હ પઢીને, તઅકીબાત બજાવી લાવી સૂઇ ગયો. સ્વપનમાં મેં જોયું કે મુસાફરખાનામાં જુની -પુરાણી મસ્જીદમાં ખાકે શિફા પર મે સર રાખ્યુ છે અને લગભગ ૧ કલાક સુધી સીજદામાં

રડતા રડતા ઈમામ અ.સ.નાં ઝુહુર માટે દુઆ કરી રહયો છું.

જયારે સીજદાથી સર ઉઠાવ્યું તો મારી જમણી બાજુ એક વ્યકિત બેઠા બેઠા ઝુહુર માટે દુઆ કરી રહયા છે. અચાનક મે જોયું કે મસ્જીદની કિબ્લા તરફની દિવાલ ફાટી ગઈ. અને હ.બકીયતુલ્લાહ રૂહી વ અરવાહોના ફીદા મસ્જીદમાં દાખલ થયા. પરંતુ એટલું રડી રહયા હતા કે આંખમાંથી આસું વહેતા હતા. ઈમામ અ.સ.એ મને ગળે લગાડયો. ઘણીવાર સુધી અમે રડતા રહયા મેં પૂછયું આપ આટલુ બધુ શા માટે રડો છો?

આપ અ.સ.એ જે ફરમાવ્યું તે પહેલા કરતા અલગ હતુ. પહેલા ફરમાવતા કે હું મારી જદ્દે મઝલુમ ઈ.હુસન અ.સ.માટે રડું છું. પરંતુ આ વખતે ફરમાવ્યું કે આ ના માટે (આપ અ.સ.એ ત્યાં બેઠેલા શીઆઓ અને દોસ્તો તરફ ઈશારો કરી કહ્યું) રડી રહયો છું.

આ (મારા શીઆ) મારા ઝુહુર માટે રડી રડીને દુઆ કરે છે. અને પછી બેસીને લોકોની ગીબત કરે છે. લોકો ઉપર તહોમતો લગાડે છે અને મને ખરાબ કાર્યોના ઝરીએ તકલીફ પહોંચાડે છે.અને મારા દિલને જલાવે (દુઃખી કરે) છે.

આમના ઉપર અફસોસ કરૂ છું.તેમના માટે રડુ છું.શું કરૂ? તેમના (શીઆ) માટે દુઆ કરૂ છુ કે અય પરવરદિગાર! તું એમના ગુનાહને માફ કરી દે, તેમને કોઇ મુસીબતમાં મુબ્તેલા નહીં કરતો.

જયાં સુધી તારાથી મુમ્કીન (શકય) હોય, મારો આ પૈગામ (મારા શીઆ અને દોસ્તોને) પહોંચાડી દે, કે હંમેશા ગીબત કરવાથી અને લોકો ઉપર તહોમત લગાવવાથી ઇન્સાન કુફ્રની નજદીક પહોંચી જાય છે. અગર આ કામથી દુર નહીં રહો અને તૌબા નહીં કરો તો બેશક અમારા દોસ્ત અને શીઆ હશે તો પણ હું

તેમના પર હદ જારી કરીશ (સઝા આપીશ) એટલા સુધી કે અગર મૌત આવી ગઇ તો તેને જીવતા કરીને એહકામે ઇલાહી પ્રમાણે હદ જારી કરીશ.

ઇ.ઝમાના અ. એ ફરમાવ્યું કે તેન (શીઆ દોસ્તને) કહો કે શું મોહબ્બત અને મિત્રતાનો તકાજો એ છે કે પોતાના દોસ્તને દુઃખ પહોંચાડે, ગમમાં મુબ્તેલા કરે? ગીબત અને બોહતાન જેવા ગુનાહો કરીને અમને દુઃખ પહોચાડે? તું ખુદ ગીબત કરે કે કોઇનાથી ગીબત સાંભળે તો તું તારા દોસ્તના દામનને પોતાના હાથથી છોડે છે. અલ્લાહ ત.થી માફી માંગો.

ખુદાએ કરીમથી તૌબા કરો. ખુદાવંદે કરીમ તૌબા કરવાવાળાને દોસ્ત રાખે છે. ગીબત કરવાવાળા અને તહોમત લગાડનારાઓ સાથ ન બેસો. આવા લોકો સાથ બેસવુ એવુ (ગુનાહને પાત્ર) છે કે જાણે શરાબની મહેફીલમાં બેઠા હોય.અલ્લાહ (ત.)થી દુઆ કરીએ આપણને બધાને આ ગુનાહે કબીરાથી બચવાની તૌફીક આપે.(મુલાકાત બા ઈ.ઝમાન (અ.) ભા-૨ પેજ.૨૩૩ થી ૨૩૫).

પ્રકરણ - ૧૩

ઈમામ અ.સ.એ શફા આપી......

અમીન નામે એક ડોકટર હતા. તે ઘણા બધા પ્રકારના ઓપરેશન કરતા. ઝખ્માનો ઈલાજ કરતા. તે બયાન કરે છે કે,

એક દિવસ એક ઝવ્વાર મારી પાસે આવ્યો અને મને કહેવા લાગ્યો કે મારા હાથ,પગ અને જીભ ઉપર ચીચકનાં દાણા (ફોડકીઓ) નીકળી છે,અને મને ખુબ જ તકલીફ થાય છે. અગર શકય હોય તો મારો ઈલાજ કરો, ઓપરેશન કરો.

જયારે મે બિમારને તપાસ્યો, તો હું સમજી ગયો કે આ રોગની સારવાર મારાથી

શકય નથો, અને બીજી તરફ તેની દર્દભરી હાલત જોઈને મને દયા આવતી હતી. મે મારી ઓફીસ બંધ કરી અને તે દર્દીને લઈને બગદાદમાં ઈસાઈ પાસે ગયો જે સ્પેશ્યાલીસ્ટ હતો. તેણે પણ દર્દીની જીણવટપૂર્વક તપાસ કરી અને કહ્યુ કે આ બિમારી તો ખતરનાક અને જીવલેણ છે. આ બિમારીનો એક માત્ર ઈલાજ ઓપરેશન છે. પરંતુ ઓપરેશન દરમીયાન જીવનું જોખમ છે, અને ઓપરેશન પછી બચી પણ જાય તો તે જીવનભર મુંગો અને પગેથો અપંગ રહશે.

દર્દી રડી રડીને કહેતો હતો કે આસાન ઈલાજ બતાવો. ડોકટરે કહ્યુ કે ઓપરેશન સિવાય બીજો કોઇ ઈલાજ નથો.

આખરે હું અને તે દર્દી બીજા ઘણા બધા ડોક્ટરો પાસે ગયા, પરંતુ બધા ડોકટરે પહેલા ડોકટર જેવો જ જવાબ આપ્યો કે ઓપરેશન સિવાય કોઇ ઈલાજ નથો. અને ઓપરેશનમાં જાનનું જોખમ છે.

હું અને તે દર્દી કાઝમૈન પાછા આવ્યાં. દિવસે દિવસે દર્દીની તકલીફમાં વધારો થતો જતો હતો અને ઈલાજ થો પણ ના ઉમ્મીદ થઈ ચૂકયા હતા.

મે તેને દિલાસો આપ્યો અને તેને ખુદા હાફીઝ કહીને હું મારા ઘરે પાછો આવ્યો,પરંતુ પૂરી રાત પરેશાનીમાં પસાર થઇ. સવારે જયારે હું મારા દવાખાને ગયો અને હજી દરવાજો ખોલ્યો,ત્યાં તો તે દર્દી ખુશહાલ હાલતમાં મારી પાસે આવ્યો અને અલ્લાહની હમ્દો સના કરી રહયો હતો, અને અલ્લાહનો શુક્ર અદા કરતો હતો. અને તે સલવાત પઢતો હતો (સલવાત)

મે પુછયું : શું વાત છ?

તેણે કહ્યુ : જુઓ કોઇ બિમારીની અસર મૌજુદ નથી.

મે કહ્યુ : તુ કાલે જે બિમાર હતો તે બિમાર માણસ જ છો?

તેણે કહ્યુઃ હા હું કાલે જે બિમાર હતો તે જ છું.

તેણે કહ્યુ કે હું જયારે આપનાથો છુટો પડયો ત્યારે દિલમાં વિચાર આવ્યો કે મૃત્યુ સિવાય કોઇ ઇલાજ નથો. ચાલો ગુસ્લ કરૂ અને પાક પવિત્ર થઇને એક ઝિયારત પઢું.

તે વિચારથો હું બાથરૂમમાં ગયો અને ગુસ્લે ઝિયારત કર્યું અને ઇ.મુસા ઇબ્ને જઅફર અ.સ. (ઇ.કાઝીમ અ.સ.)નાં પવિત્ર રોઝામાં ગયો, અચાનક ત્યાં એક

અરબ બુઝુર્ગવાર દાખલ થયા અને મારી બાજુમાં બેસી ગયા અને તેમણે તેમનો હાથ મારા શરીર ઉપર ફેરવ્યો તો મારા શરીરમાંથી તમામ બિમારી ચાલી ગઈ. મારા હાથ ઝબાન અને પગ સાજા થઈ ગયા. મે તેમનો દામન પકડી લીધો અને રડવા લાગ્યો અને પુછયું કે આપ કોણ છો? કે જેણે મને શિફા આપી? લોકો ભેગા થઈ ગયા. આખરે આ જ હાલમાં ઈમામ અ.મારો દામન છોડાવી લીધો અને મારી આંખોથી ગાએબ થઈ ગયા (તેઓ ઈ.ઝમાના અ.સ.હતા).

પછી હું તેને લઈને બગદાદનાં તે સ્પેશ્યાલીસ્ટ પાસે ગયો કે જેથી તે પણ આ મોઅજીઝાને જાણે. તેણે તપાસ કરી તો શરીર પર એક પણ ઝખમ ન હતું અને અલ્લાહ ત. એ તેને શિફા આપી છે. (મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાન અ. ભા-૨ /પેજ.૨૧૯ થી ૨૨૨).

પ્રકરણ - ૧૪

મોઅમીનોનાં ઐબને જાહેર ન કરો......

જે લોકો હઝરત બકીયતુલ્લાહ (અ.ત.ફ.શ.)ની બારગાહમાં હાજર થવા ઈચ્છે છે અને તેમની મુલાકાતની તમન્ના

કરે છે. તેઓને જોઇએ કે તેઓ જયાં સુધી શકય હોય ત્યાં સુધી ઇમામે ઝમાના અ.સ.સાથ રૂહાની સંપર્ક રાખે.

દા.ત. એ માણસ કે જે લોકોની બુરાઇ કરે, ગીબત કરે, તોહમત મુકે પછી ઇ.ઝમાના અ.સ.થી મોહબ્બત અને દોસ્તીની ઉમ્મીદ રાખે? એ ઇમામ કે જે સત્તારૂલ ઓયુબ અને ગફ્ફારૂઝોનુબના અરીસા સમાન છે. એ ઇમામ અ.સ.જે આ રીતે દુઆ કરે છે...‘‘યા મન અઝહરલ જમીલ વ સતરલ કબીહ અય તે કે જે ઇન્સાનની ખુબીઓને જાહેર કરે છે અને બુરાઇઓને છુપાવે છે.

ઇમામે ઝમાના અ.ની દોસ્તી માટે ઇન્સાને એ કોશીષ કરવી જોઇએ કે પોતાની અંદર સારી સીફતો પૈદા કરે એટલે કે લોકોના (મોઅમીનોનાં) એબોને જાહેર ન કરે, તેની ભુલોને માફ કરે, તેમની ખુબીઓને જાહેર કરે.

એક રાત્રે કેટલાક દોસ્તો એક માલદાર શખ્સને ત્યાં મહેમાન બન્યા. ઇ.ઝમાના અ.સ.ના એક ચાહવા વાળાએ કહ્યું કે દુઆએ તવસ્સુલ પઢીએ કે જેથી ઇ.ઝમાના અ.સ.ની રહેમભરી નજર આપણા ઉપર પડે. બધા દોસ્તોએ આ વાત માની લીધી.

દુઆએ તવસ્સુલ આ મજલીસમાં પડાતી હતી. મજલીસમાં ખુબજ રૂહાનીય્યત હતી.

એક દોસ્તે દુઆએ તવસ્સુલની દરમિયાન ખુબજ ઈસ્રાર કર્યો કે આ દુઆની મજલીસમાં ઈ.ઝમાના અ.સ. તશરીફ લાવે અને અમારી દુઆમાં શામીલ થાય.

એક બીજા દોસ્તે બયાન કર્યુ કે મને થયું કે આપ હઝરત (અ.) મકાનની હદ સુધી આવ્યાં છે. પરંતુ મકાનની અંદર દાખલ થતા નથી. તેણે પૂછયું કે મૌલા આપ મકાનની અંદર કેમ તશરીફ નથી

લાવતા અને અમારી આ મજલીસને આપના પવિત્ર નુરથી રોશન શા માટે નથી કરતા? તેના જવાબમાં મૌલાએ ફરમાવ્યુ કે આ મકાનની મિલ્કીય્યતમાં ઈશકાલ છે, તેથી હું તેમાં દાખલ નહીં થઇ શકુ તો તે માણસે કહ્યું કે તો પછી અમારે બધાએ પણ અહીંથી તુરંત જ નીકળી જવું જોઇએ ને?

આપ હઝરત (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું નહીં. હું જે વિલાયત રાખુ છુ તેના થકી તમને રજા આપુ છુ કે તમારો મકસદ છે ત્યાં સુધી તમે રોકાવ, અને મકાન માલિકની બેઈઝઝતી ન કરતા અને હું

તમને વાત પણ કરીશ અને તમે દોસ્તોને પણ બતાવી શકશો એટલા માટે કે મકાનના માલિકને યાદ દેવડાવો અને તેના મકાનની ઈસ્લાહ થાય અને તમારા તરફથી તેના પર હુજજત પણ તમામ થઈ જાય.કદાચ તેણે ગફલતથી (ભુલથી) કામ કર્યું હોય.

આ વાકેઆથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે આપ હઝરત (અ.) એક મર્દે મોઅમીન જે ગસ્બી મકાનમાં રહે છે, તેની બેઈઝઝતી થાય તેને યોગ્ય સમજતા નથી અને સાહેબે મકાનનાં દોસ્તોને આ વાકેઓ એટલા માટે બયાન કરે છે કે

સાહેબે મકાનને ગુનાહથી ચેતવે અને ગફલતમાંથી જગાડે.

આ જ કારણે ઈ.ઝમાના અ.સ.નાં દોસ્તોને જોઈએ કે તેઓ મોઅમીનોના ઐબને છુપાવે અને લાકોની ભુલોને માફ કરે.(મુલાકાત બા ઈમામ ઝમાન અ.સ. ભાગ-૨/પેજ.૧૫૧ થી ૧૫૩).

પ્રકરણ - ૧૫

ઈમામે ઝમાના અ.નો હકીકી દોસ્ત.....

પહેલાના ઝમાનામાં મસ્જીદ જમકરાન નાની મસ્જીદ હતી.વધારે લોકો તેમાં બેસી પણ ન શકતા અને મસ્જીદે જમકરાન

સુધી જવાનો રસ્તો પણ કાચો હતો અને ત્યાં સુધી પહોંચવામાં તકલીફ પડતી.

તેથી બહુ થોડા ઇ.ઝમાના અ.નાં ચાહવા વાળા શબે જુમ્આના મસ્જીદમાં ભેગા થતા. બાકીના દિવસોમાં મસ્જીદ ખાલી રહેતી.

એક વૃધ્ધ ઔરત કે જે પાકો પાકીઝા દિલની હતી. જેને સ્વપનમાં ઇ.ઝમાના અ.ની ઝિયારત નસીબ થઇ હતી. મસ્જીદે ઝમકરાન હવે વિશાળ (મોટી) બની ચુકી હતી. એક દિવસ આ વૃધ્ધ ઔરત આ વિશાળ મસ્જીદે જમકરાનમાં આવી તો જોયુ કે સેંકડો અને હજારોની સંખ્યામાં

શબે જુમ્આનાં લોકો મસ્જીદમાં ભેગા થયા છે. તેહલીલો તસ્બીહની અવાજ આવી રહી છે. મસ્જીદમાં લોકો ઈબાદતમાં મશ્ગુલ છે. ઈ.ઝમાના અ.સ.થી તવસ્સુલ કરી રહયા છે. તમામ લોકો ઈ.ઝમાના અ.સ.થી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઈઝહાર કરી રહયા છે.

તે વૃધ્ધ ઔરત ખુશ થઈ અને વિચારવા લાગી કે અલહમ્દોલિલ્લાહ! ઈમામ અ.સ.નાં ચાહવાવાળા લોકોની સંખ્યા કેટલી બધી છે. કેટલા બધા લોકો હ.હુજજત ઈબ્નીલ હસન અ.સ.થી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઈઝહાર કરે છે.

તે ઔરત મસ્જીદમાં દાખલ થઇ અને મસ્જીદના આઅમાલ બજાવી લાવી. પછી તેણે ઝિયારતે આલે યાસીન પઢી, અને થોડો સમય પોતાની ઝબાનમાં ઇ.ઝમાનની બારગાહમાં હાજત માંગી.

પછી દિલથી ઇમામ અ.સ.ને કહેવા લાગી કે મૌલા હું ખુબજ ખુશ છું. એટલા માટે કે ઘણા બધા લોકો આપના ચાહવાળા અને મોહિબ્બો મસ્જીદમાં ભેગા થયા છે અને આપનાથી મોહબ્બત અને અકીદતનો ઇઝહાર કરે છે. ત્યાર પછી તે ઔરત મસ્જીદનાં બહાર એક રૂમમાં આરામ કરવાના ઇરાદાથી સૂઇ ગઇ. તેણે

સ્વપનની હાલતમાં જોયું કે ઈ.ઝમાના અ.સ.મસ્જીદમાં દાખલ થયા અને લોકોની વચ્ચે ચાલી રહયા છે. હું મારા રૂમમાંથી દોડીને મૌલા પાસે ગઈ, અને સલામ કરી. મૌલાએ જવાબ આપ્યો.મે કહયું મૌલા આપના કદમોની માટી ઉપર અમારી જાન કુરબાન. અલહમ્દોલિલ્લાહ આપના કેટલા બધા ચાહવાવાળા આ મસ્જીદમાં મૌજુદ છે.

આપ હઝરતે (અ.) એક ઠંડો નિસાસો નાખ્યો(અફસોસ વ્યકત કર્યો) અને ફરમાવ્યું કે આ બધા લોકો અહીં મારા માટે નથી આવ્યાં .આવો આપણે તેમની પાસે

જઇએ અને પુછીએ કે તેઓ શા માટે આવ્યા છે?

તેજ સમયે હું અને ઇમામ અ. એક માણસ પાસે ગયા, ઇમામ અ.એ એક એક શખ્સને પુછતા હતા કે તમે અહીં શા માટે આવ્યા છો?

એક શખ્સે કહ્યું આકા હું બિમાર છું,ડોકટરો એ મને મારા ઇલાજની ના પાડી દીધી છે કે મારા બિમારીનો કોઇ ઇલાજ નથી.

એક બીજા આદમીએ કહ્યું હુ ભાડાનું મકાનમાં રહુ છું, હુ ઘરનું મકાન ખરીદવા ચાહું છું.

ત્રીજા આદમી એ કહ્યું : આકા હું કર્ઝદાર છું, મારી ઉપર કર્ઝ વધી ગયો છે.કર્ઝ આપનારા પરેશાન કરે છે.

ચોથો સ્ત્રીએ કહ્યુઃ મને મારો શોહર (પતિ) ખુબજ પરેશાન કરે છે.

પરિણામ એ આવ્યું કે દરેક ઇન્સાન પોતાની કોઇને કોઇ દુન્યવી હાજત લઇને પોતાની નફસની મોહબ્બતમાં અહીં મસ્જીદમાં આવ્યા છે. (ઇમામ અ.સ.ની મોહબ્બતના કારણે તેઓ નથી આવ્યા પરંતુ દુન્યવી મુશ્કેલીનાં કારણે અહીં આવ્યા છે.)

હઝરતે તે વૃઘ્ઘ ઔરતને સંબોંઘીને કહ્યું કે આ લોકો અહીં મારા માટે નથી આવ્યા. મારા વસીલાથી હાજત તલબ કરવા આવ્યા છે. આ લોકોને છોડીને બીજા ઘણા લોકોમાં કેટલાક તો એવા પણ છે કે જેમને મારા વુજુદનું યકીન પણ નથી.

આ રીતે ચાલતા ચાલતા અમે મસ્જીદમાં એક માણસ તરફ ગયા. જે મસ્જીદનાં ખૂણામાં બેઠા હતા. ઈમામ અ.સ.એ કહ્યું કે ચાલો આપણે તેને પણ પુછીએ. સ્વપનમાં હું અને ઈમામ અ.સ.તે શખ્સ પાસે ગયા. તેણે માથાને પોતાના બંને ગોઠણ પર રાખેલું હતું. એક ખૂણામાં

બેઠા બેઠા તે આમ તેમ જોઈ રહયા હતા. જાણે કે ખોવાયેલી વ્યક્તિને શોધી રહયા હોય.

જયારે તેની નજર મૌલા પર પડી તો તરતજ પોતાની જગ્યાએથી દોડીને ઈમામ અ.સ.ના કદમોમાં પડી ગયા અને કહેવા લાગ્યા, મારા મા-બાપ આપના પર કુરબાન. આપ કયાં હતા? આપનો ઈન્તેઝાર કરતા કરતા નજદીક હતુ, કે મારી રૂહ નીકળી જાય.

ઈમામ અ.સ.સે તેનો હાથ પકડયો. તેણે મૌલાના હાથોને ચુમ્યા. તે મૌલાના હાથોને ચુમી રહયા હતો અને જારો કતાર

રડતો હતો. મૌલાએ પૂછયું કે આપ અહીં શા માટે આવ્યા છો? તો તેણે જવાબ ન આપ્યો પરંતુ તેના રડવામાં વધારો થઇ ગયો. તે વધાર રડી રહયો હતો. ઇમામ અ.સ.એ તેને બીજીવાર પુછયું તો તેણે રડતા રડતા જવાબ આપ્યો, મૌલા મે આપનાથો આપની મુલાકાત સિવાય બીજી કોઇ ચીજ માંગી છે? મૌલા ! હુ ફકત આપની ઝીયારત ચાહુ છું, મૌલા આપ જ મારી જન્નત છો, મૌલા આપ જ મારી દુનિયા અને આખેરત છો. હું આપની મુલાકાતની એક પળ પણ અલ્લાહ સિવાય કોઇને આપવા તૈયાર નથો.

ત્યાર પછી ઈમામ અ. મારી તરફ ફર્યા અને કહયું કે આ માણસ જેવા મારા ચાહવાવાળા આ મસ્જીદમા બહુ જ થોડા છે.(મુલાકાત બા ઈમામે ઝમાન ભાગ-૨ /પેજ.૧૫૧ થી ૧૫૩).

પ્રકરણ - ૧૬

મૌલા અલી (અ.સ.)નો સાચો દોસ્ત

'જવાહિરૂલ અખ્બાર'માં મનાકિબ નામની કિતાબમાંથી છે,કે મસ્જિદે કુફામાં જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ.ની ખીદમતમાં એક કુફાવાસીએ અર્ઝ કરી કે યા મૌલા! હુ આપનો દોસ્ત છુ,આપે

જવાબ આપ્યો : તું દોસ્તીનો દાવો કરે છે. પરંતુ આજે મારા સાચા દોસ્તનો હું તને પરિચય કરાવીશ. ચાલ અને જો કે અમારા હકીકી દોસ્તો કેવા હોય છે!

એમ કહી આપ તેને લઇ શહેરની બહાર આવ્યા. એ પછી આપે ફરમાવ્યું 'આંખો બંધ કર' તેણે આંખો બંધ કરી. પલમાં ફરી આપે ફરમાવ્યું આંખ ખોલ. જયાર તેણે આંખો ખોલી ત્યારે અજાયબી સાથ તેણે જોયું કે પોતે કોઇ અજાણ્યા શહેરમાં આવી પહોંચ્યો છે. તેના અજબનો અંત આવે તે પહેલા જ આપે ફરમાવ્યું કે મારી સાથ શહેરમાં ચાલ. તને એક એવો

માણસ દેખાડું કે જે મને ઝબાનથી અને જિગરથી દોસ્ત રાખે છે. એમ ફરમાવી આપ તેનો હાથ પકડી શહેરમાં લઇ ગયા. બજારમાં જઇ આપે તેને એક કસાઇની દુકાન બતાવતા ત્યાંથી એક દિરહમનું ગોશ્ત લઇ આવવા કહ્યું અને એક દિરહમ પણ આપ્યો.

તે માણસ કસાઇની દુકાને ગયો. કસાઇએ તેને પરદેશી સમજી આવકાર આપતા ગામનું નામ પુછ્યું. તેણે કુફાના રહેવાસી તરીકે પોતાની ઓળખ આપી. કુફાનું નામ સાંભળતાં જ હર્ષાવેશમાં આવી જઇ કસાઇએ તેને બગલગીર થતા

કહ્યું,ભાઇ તું તો ભારે કિસ્મતવાળો છે, તું મારા મૌલાના ગામનો રહેવાસી છે. મારી ચ કિસ્મત બલંદ છે કે મૌલાના નગરનો નાગરિક મારે આંગણ આવ્યો. આજે રાત્રે તમે મારા મહેમાન બનો. તેણે તેનો પ્રસ્તાવ કબુલ કરતા કહ્યું, મારો દોસ્ત મારી સાથ છે. કસાઇએ કહયું ભલે, ભલે. તમો બન્ને મારા મહેમાન છો. તે કુફાવાસીએ જનાબ અમીર અ.સ.ની ખિદમતમાં તમામ મામલો બયાન કર્યો. હઝરતે પણ તેની મહેમાની મંઝુર કરી.

હઝરત તેની દુકાને ગયા. બન્ને જણાને જોઇ કસાઇ ખુશ થયો અને પોતાના ઘરે

તેઓને લઇ ગયો. ઘરે જઇ પત્નીને ખુશ ખબર આપતા કહ્યું બેગમ મહેમાન છે, અને તે ય મૌલા અલી ઇબ્ને અબીતાલિબ અ.ના શહેરના છે. તેઓની ઉમદા મહેમાનગતી કરવાની છે, આજે ઉત્તમમાં ઉત્તમ ભોજનો પકાવો. બીબી પણ ખુશ ખુશ થઇ. મૌલાના ગામના રહેનારાઓની મહેમાની માટે ઉલટભેર તૈયારીઓમાં ગુંથાઇ ગઇ. કસાઇને બે બાળકો હતા. તેઓ પણ આવીને મહેમાનોને તઅઝીમ કરી ગયા.

મગરીબનો સમય થતા હઝરતે નમાઝની તૈયારી કરી. એટલામાં કોઇએ

દરવાજો ખડખડાવ્યો. કસાઇએ દરવાઝો ખોલ્યો. આંગણે ઝાલિમ હાકિમના બે જલ્લાદો સાથ સિપાહીઓ ઉભા છે. તેઓએ કહ્યું, બાદશાહની અસાધ્ય બિમારી દુર કરવા હકીમે અલીના દોસ્તના ખુનની જરૂરત બતાવી છે. તું અલીનો દોસ્ત છે એટલે તારૂ ખુન અમારે જોઇએ છે.

ખુદાનો શુક્ર છે કે મૌલાની દોસ્તીના સદકે મારા ખુનમાં એવી તાસીર આવી કે કાફીરો તેનાથી સેહત પામે છે. એમ કહી તેણે થોડી વાર માટે ઘરમાં જવાની ઇજાઝત ચાહી. ઘરમાં જઇ તેણે પોતાની

બીબીને મહેમાનોની ખાતરદારી ખડે પગે કરવાની સુચના આપી,કંઇ બહાનું કરી બહાર આવ્યો.

તે બહાર આવ્યો તેના બાળકો પણ રમતાં રમતાં આવ્યા. અબ્બાને કાતિલોના હાથમાં જોઇને રડવા લાગ્યા. તેમણે જયારે કારણ જાણ્યું, ત્યારે રડવું મુકી દઇ અજબ હિમ્મતથી કહ્યું, મૌલાના ગુલામ તો અમે પણ છીએ. અબ્બાજાનના ખુનમાં જો એવી તાસીર હોય તો અમારા ખુનમાં પણ જરૂર હોવી જોઇએ.અમારા વાલીદને મુકત કરો અને અમારૂ ખુન બાદશાહ માટે લઇ જાઓ.

અનુક્રમણીકા

અમારે તો ગમે તે દોસ્તાને અલીમાંથો એકનું ખુન જોઇએ એમ કહી તેઓએ બાળકોને પકડયા.બન્ને ભાઇઓએ જીદ કરી મારૂ ખુન લઇ જાવ મારા ભાઇને મુકત કરો. આખરે જલ્લાદો બન્ને ભાઇઓને મારી તેઓનું ખુન લઇ ગયા.

બાપ જોતો રહયો અને બાળકોની હત્યા થઇ જ ગઇ. બન્નેની લાશોને અને સરોને છુપાવી દઇ જાણે કશું જ નથો બન્યું એવો વર્તાવ કરીને મહેમાનોની ખિદમતમાં હાજર થયો અને બીબીને સુફરો બિછાવવા કહયું.

જમવા બસતી વખતે હઝરત અલી અ.સ.એ ફરમાવ્યું, તારા ફરઝંદોને બોલાવ હું તેમને મારી સાથ બેસાડી જમાડીશ, કારણ કે મારા ફરઝંદો પણ હંમેશા મારી સાથ બેસીને ખાય છે.

બાળકોની જાત છે. કોણ જાણે કયાંય રમતા રમતા નીકળી ગયા હશે. સમય થઇ ગયો હોય આપ વધુ વિલંબ ન કરતા જમી લો. તેઓ પછી જમશે. કસાઇએ બહાનું કરતા જમવા અરજ ગુઝારી.

ના. એ તો નહીં બને. ભલે તેઓ આવે ત્યાં સુધી આપણે રાહ જોઇએ, એમ

કહી હઝરતે બાળકો વિના જમવાનો ઈન્કાર કર્યો.

કસાઈ ભારે વિમાસણમાં પડી ગયો. કેવી રીતે મહેમાનોને સમજાવે? તેના ચહેરા ઉપર ગમગીની અને ગભરામણ જોઈ આપે ફરમાવ્યું : ભાઈ તું મને ન ઓળખી શકયો? હું જ તારો ઈમામ અને પેશવા અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ (અ.સ.)છું. આ સાંભળતાં જ કસાઈ કદમોમાં પડી ગયો. દબાવી દીધેલા આંસુઓને છુટા મુકી દીધા. કદમ ચુમતા કરગર્યો, હુઝુર ગુલામઝાદાઓ આપની મહોબ્બતમાં કપાઈ ગયા. મૌલા મને એનો

ગમ નથો. મારી જાન, મારૂ ઘર બાર મારૂ સર્વસ્વ આપ ઉપર કુરબાન હો.

મૌલાની મુલાકાતથો તેનો ઉત્સાહ અભિવૃધ્ધિ પામ્યો. દોડતો દોડતો બીબી પાસે ગયો. તેણીને બાળકોની હત્યાની ખબર આપતા મૌલાના આગમનના સમાચાર આપ્યા. તેણી પણ પોતાના અહોભાગ્ય પર ઝુમતી, દોડતી આવી મૌલાના કદમોમાં પડી. મૌલાએ કહ્યું બાઇ ગમગીન ન થતી, તારા ફરઝંદો હમણાં જ ખુદાના હુકમથો નવજીવન પામશે. એ પછી બન્ને લાશ અને સરો મંગાવ્યા. ગરદન પરથો ખુન સાફ કરાવી

આપની ચાદરે પાક ઓઢાડયા બાદ આપ બે રકાત નમાઝ પડયા. તરત જ તે નિર્જીવ લાશોમાં રૂહનો સંચાર થયો અને લબ્બૈક, યા અમીરૂલ મોઅમેનીન કહેતા બાળકો ઉભા થઇ ગયા અને મવલાની કદમ બોસી કરી.

એ વખતે આપે પેલા દોસ્તીના દાવેદાર કુફાવાસીને સંબોધીને ફરમાવ્યું, તું આવી રીતે મારી મહોબ્બતમાં તારા બાળકોની કુરબાની આપી શકે ખરો? તેણે સંકોચ પામતા જવાબ આપ્યો હુઝુર મારાથી આ ન જ થઇ શકે. આપે ફરમાવ્યું, જો અમારા સાચા દોસ્તો આવા

હોય છે કે તેઓ ઝબાનથો અને જિગરથો અમને દોસ્ત રાખે છે. પછી સહુએ સાથ મળીને ખાધ. હઝરતે તે કસાઇ અને તેની સ્ત્રી બાળકો માટે દુઆએ ખૈર કરી.

જયારે આપ ત્યાંથો જવા લાગ્યા ત્યારે કસાઇ આપના દામનને વળગી પડી બોલ્યો. હુઝુર સવારના મારા બાળકોને બધા ય જીવતા જોશે, બાદશાહ અમો સૌને મારી નાખશે. આપે તેને આશ્વાસન આપતા ફરમાવ્યું તુ ફીકર ન કર,મુસીબત વખતે મને યાદ કરજે.

શહેરની બહાર આવી આપે પેલા માણસને આંખો બંધ કરી લેવા અને

ઉઘાડવા કહ્યું, તેણે આંખો બંધ કરી અને ઉઘાડી, એ વખતે જોયું કે પોતે જયાંથો રવાના થયા હતા ત્યાં આવીને ઉભા છે.

અહીં પેલો કસાઇ બીજે દિવસે પાતાનાં બાળકોને લઇને દુકાને આવ્યો. બાળકોને કત્લ કરનાર જલ્લાદ ત્યાંથો નીકળ્યો. તેણે બાળકોને જોઇ કસાઇને પુછયું આ બાળકોને તો કાલે મેં કત્લ કરી નાખ્યા હતા. આજે જીવતા કયાંથો થયા? કસાઇએ જવાબ આપ્યો મારા મવલાએ તેમને નવજીવન આપ્યું.આ વાત વીજળી વેગે પુરા શહેરમાં પ્રસરી ગઇ અને જયાં ત્યાં તેનીજ ચર્ચાઓ થવા લાગી. કેટલા ચ

કુતુહલ વશ કસાઈને દુકાને પણ એકઠા થયા. વાત વધતા વધતા બાદશાહ પાસે પહોંચી. બાદશાહે ખાતરી માટે તેઓને પકડી મંગાવ્યા અને હકીકત પુછી તેણે તમામ ઘટના કહી. બાદશાહે શંકા કરતા કહ્યું,બને જ શી રીતે? અલી કુફામાં રહે છે. તુ યમનમાં રહે છે. બેઉ શહેરો વચ્ચે મહીનાઓના પંથ પડયો છે.છતાં હુ તમને ત્રણેને હમણા કતલ કરાવુ છું. પછી જોઉ છુ કે તમારો મૌલા તમને કેવી સહાય કરે છે? એમ કહી જલ્લાદોને આ ત્રણે બાપ બેટાઓને કત્લ કરવાની સઝા કરી.

બાદશાહ તારે ઈમ્તિહાન જ લેવું છે, તો મને એટલી મોહલત આપ કે મારા મવલાને ત્રણવાર સાદ કરી લઉં. કસાઈએ મોહલત માંગી, બાદશાહે મોહલત આપી. કસાઈએ કુફા તરફ મુખ કરી સાદ દીધો યા ગેયાસલ મુસ્તગીસીન, વ યા જારલ મુસ્તજીરીન,અજિરની બે મવલાય અમીરિલ મોઅમેનીન, યા અલીચ્યો ખલ્સિની મિન યદે હાઝઝ ઝાલેમિન ફાસેકીન-એ અલ્લાહ હે ફર્યાદને પહોચનાર હે લાચારાના આધાર અમોને બચાવવા માટે અમારા મૌલા અલી ઈબ્ને

અલીતાલિબ અ.સ.ને મોકલ, જેઓ આ ઝાલિમના ઝુલ્મથી અમારૂ રક્ષણ કરે.

એ સમયે આપ મસ્જિદે કુફામાં બેઠા હતા. પેલો માણસ પણ આપની ખિદમતમાં હતો, આપે કસાઈની ફરિયાદ સાંભળી, લબ્બૈક,લબ્બૈક, કહ્યું અને કમ્બરને સાથ લઈ આપ શહેર બહાર ગયા. કમ્બરને આંખો બંધ કરી લેવા કહ્યું. કમ્બરે આંખો બંધ કરી આંખો ખોલવા હુકમ કર્યો. કમ્બરે આંખો ખોલી. એ વખતે તેઓ યમનની રાજકચેરીમાં હતા. આપે ભયાનક અવાજે તકબીર કહી. એ ગર્જના સાંભળતાં જ બાદશાહ સહીત તમામ

દરબારીઓ બેહોશ થઇ ગયા. કસાઇને આપે ફરમાવ્યું બાળકોને લઇ અહીંથી નીકળી જા. કસાઇના જવા બાદ બાદશાહ અને દરબારીઓ હોશમાં આવ્યા બાદશાહે આપને પુછય હે બહાદુર તમો કોણ છો? અહીં એકલા આવવાની હિમ્મત તમે કેવી રીતે કરી? મારી ઈજાઝત વગર મારા કેદીઓને કેમ ભગાડી મુકયા? આપે ફરમાવ્યુ મારૂ નામ અલી ઈબ્ને અબીતાલિબ છે. આપનુ નામ સાભળતાં જ ક્રોધિત થઇ તેણે સિપાહીઓને હુકમ કર્યો કે આ જવાનને ગિરફતાર કરો. ચારે તરફથી સિપાહીઓએ આપ ઉપર હલ્લો

કર્યો. આપે પણ ઝુલ્ફિકારથી સામનો કર્યો. મુડદાઓનો ઢગ ખડકાઇ ગયો. ચોતરફથી અલઅમાન અલઅમાનની ચીસ ગુંજી ઉઠી. હઝરતે ફરમાવ્યું ઈમાન વગર અમાન નહીં મળે. બાદશાહે અરજ કરી હુ ઈમાન લાવુ છુ અને તે કલમએ શહાદતૈનનો ઉચ્ચાર કરવા લાગ્યો.

તેની સાથ જ તમામ દરબાર અને સમસ્ત શહેરના માણસોએ ઈસ્લામનો સ્વીકાર કર્યો અને તેનાં બાળકોને દરબારમાં બોલાવી આપે તેની સંભાળ રાખવા બાદશાહને ભલામણ કરી. પછી

આપ ફુફા તશરીફ લઈ ગયા.(મા-બાપના હક પેજ નં.૩૬-૪૨).

પ્રકરણ - ૧૭

આંસુની કિંમત

અલ્લામા મજલીસી (ર.અ.) ઈ.સાદીક અ.સ.થી અને તેઓ તેમના જદ હઝરત રસુલ સ.અ.વ. થી ફરમાવે છે.‘‘કયામતનાં દિવસે તમામ આંખ કયામતનાં ડરથી રોતી હશે, સિવાય તે આંખો જે મુસીબતે ઈ.હુસૈન અ.સ. પર રોતી હશે. અને તે જન્નતમાં દાખીલ થશે અને તેને જન્નતની નેઅમતની ખુશખબરી દેવામાં આવશે.’’

ઇ.સાદીક અ.સ. ફરમાવે છે. કયામતનાં દિવસે આગનાં ફરિશ્તાઓ એક શખ્સને પકડીને દોઝખ તરફ લઇ જતાં હશે. અને તેની પાસે કોઇ નેકી નહીં હોય. પછી આ અવાજ આવશે... એક મુનાદી પરવરદિગાર તરફથી અવાઝ આપતા બોલશે. આ મર્દે ગુનેહગારની એક અમાનત અમારી પાસે છે. મલાએકા ઉભા રહી જશે. પછી તે શખ્સને એક પાણીદાર મોતી આપવામાં આવશે. જેનાં નુરથી આખુ મહશર નુરાની રોશન થઇ જશે. તે શખ્સ આ મોતીને જોઇને નવાઇ પામશે અને બોલશે, બારેઇલાહા મન તો આ

અમાનતનું કોઇ ઇલ્મ નથી. અય શખ્સ આ મોતી એ આંસુ છે, જે એક વખત ગમે હુસૈન અ.સ.માં તારી આંખમાંથી નીકળ્યું હતું અને તારા ગાલ પર વહ્યું હતુ. હવે તું આ મોતીને લઇને દરેક અંબીયા અને અવસીયા પાસે જા અને તેની કિંમત પૂછ. તે પૂછતા પૂછતા રસુલ સ.અ.વ. અને અલી અ.સ.ની પાસે આવ્યો પણ કોઇએ પણ તેની કિંમત બતાવી નહીં. ઇ.હુસૈન અ.સ.પાસે આવશે. સચ્ચદુશ્શોહદા ઇ.હુસૈન અ.સ.તે શખ્સને જોઇને ઉભા થઇ જશે, અને ઇ.હુસૈન અ.સ.તેને ગળે લગાડી દેશે અને અર્શે ઇલાહીને પકડીને

ઉભા થશે. અને કહશે અય બારેઈલાહી આ મોતી એક આંસુ છે,જે આ મોઅમીનની આંખમાંથી મુજ મઝલુમની મુસીબતમાં નીકળ્યું છે અને તેની એ કિંમત છે કે આ શખ્સને જન્નત અતા કર અને તારા ફઝલો કરમથી બેહિશ્તમાં મારી સાથ જગ્યા આપ. અવાજ આવશે અય હુસૈન અ.સ.અમે તેના તમામ ગુનાહને માફ કરી દીધા અને તેના મા-બાપને પણ બખ્શી દીધા. અને તમારી સાથ તમારા દરજજે જગ્યા આપી.(તવઝીએ અઝા પેજ.૪૬૪).

પ્રકરણ - ૧૮
અઝાદારીની ફઝીલત

અમાલીએ શૈખ સુદક અ.ર. માં મસમુઅ બીન અબ્દુલ મલીક ઇ.સાદીક અ.સ.થી રિવાયત કરે છે કે એહલે ઈરાકમાંથી એક શખ્સ ઇ.સાદીક અ.સ. પાસે આવ્યો. ઈમામ અ.સ.એ પૂછયું, તુ ઈમામ હુસૈન અ.સની ઝિયારત માટે જાય છે? તે શખ્સે કહયુઃ- ના હું બસરામાં રહુ છું, અને ઝિયારત માટે જાવ તો લોકો (ઝાલીમ) બાદશાહને ચાડી ખાય જાય, હુકુમતનાં ખોફનાં કારણે નથી જઇ શકતો.

ઈમામ સાદિક અ.સ. એ પુછ્યું શું ત
દિલને તોડી નાખનાર અમારા જદ્નાં મસાએબ પડે છે? તેણે કહ્યુ હા. તુ રડે છે? તેણે કહ્યુ હા. રડવાનો હાલ એ હોય છે કે અમને ખાવા-પીવાનું ગમતુ નથી. ઈમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યુ ‘‘અલ્લાહ (ત.) તારા ગીર્યા ઉપર રહેમ કરે, તુ અમો રોનારામાં શુમારા થઈશ. તું મૌતના સમયે અમારા જદ્દે તાહીરને જોઈશ. મલેકુલ મૌત તારી શિફારીશ કરશે. મા તેના દિકરા ઉપર મહેરબાન હોય તેના કરતા વધારે મલેકુલ મૌત મહેરબાન હશે. ત્યાર પછી ઈ.સાદીક અ.સ. જોર જોરથી ઝારો કતાર રડે છે.

પ્રકરણ - ૧૯

મરનાર વતી સદકો આપવાનો સવાબ

એક રિવાયતમાં આવ્યું છે, કે જયારે પણ કોઇ શખ્સ કોઇ મરવાવાળાની નિય્યતથી ‘સદકો’ આપે છે, તો ખુદાવન્દે આલમ હ. જિબ્રઇલને હુકમ કરે છે કે તે સિત્તેર હજાર (૭૦,૦૦૦) ફરિશ્તાઓ સાથ કે જેમના હાથોમાં એક એક ‘તબક’ (થાળી) અલ્લાહની નેઅમતોની હોય છે, તે લઇને તેની કબર પર જાય અને તે મય્યત પર આ દરેક ફરિશ્તો ‘અસ્સલામો અલય્ક’ કહે છે. અને પછી કહે કે, ‘‘અય અલ્લાહના દોસ્ત ! આ ફલાણા

મોઅમિનનો ‘હદિયો’ છે, જે તારા માટે એણે મોકલ્યો છે’’, અને એથી એની કબ્ર રોશન થઇ જશે. અલ્લાહ તેને માટે બેહિશ્તમાં હઝાર શહેર ઈનાયત ફરમાવશે, હજાર હુરો તેની સાથ શાદી કરશે,હઝાર પોશાકો તેને પહેરાવાશે, તેની હજાર હાજતો પુરી થશે.(ગુલદસ્તએ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૪).

પ્રકરણ - ૨૦

મા-બાપ માટે ની નમાઝ

ફરઝંદ માટે મુસ્તહબ છે કે મા-બાપ માટે નમાઝ પઢે. બ રકઅત નમાઝ છે.(૧) પહેલી રકઅતમાં સુ.હમ્દ પછી ૧૦ વખત

રબ્બીગ્ફીરલી વ લે વાલેદય્ય વ લિલ મોઅમેનીન યવ્મ યકૂમુલ હેસાબ પઢે.
(૨) બીજી રકઅતમાં સુ.હમ્દ પછી ૧૦ વખત રબ્બીગ્ફીર લી વ વાલેદય્ય વલે મન દખલ બય્તી મોઅમેનીન વલ મોઅમેનાત પઢે. નમાઝ તમામ કર્યા પછી (૧૦) વખત રબ્બીર હમ્હોમા કમા રબ્બયાની સગીરા (ગુલદસ્તએ નમાઝ ઝિયારત પેજ.૧૫).

પ્રકરણ - ૨૧

એવી બીમારી કે તબીબો તેના ઇલાજથો લાચાર થઇ જાય ત્યારે પઢવાની નમાઝ.

તોહફએ અહમદિયામાં લખે છે કે, સઇદ બીન અબી ફતહ કુમ્મીથી મનકુલ છે કે, મને એક વખત એવી બિમારી લાગુ પડી કે તબીબો તેના ઇલાજથી લાચાર થઇ ગયા. મારા બાપે બધા હકીમોને ભેગા કરી મારી દવા માટે કહ્યું. તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે અમો દવા કરીને લાચાર થઇ ગયા. હવે આ બિમારીમાંથી ખુદા આરામ આપે તો જ

થાય. અમારાથી સારૂં થાય એમ નથી. આ સાંભળી હું નાઉમેદ થઇ ગયો.

એક દિવસે મારા પિતાની કિતાબમાંથી એક કિતાબ લઇને વાંચવા લાગ્યો, એના પુંઠા ઉપર લખ્યું હતું કે હ.ઈમામે જાઅફરે સાદિક અ.સ.મે હઝરત રસુલ (સ.અ.વ.) થી રિવાયત કરી છે કે, કોઇ બિમારી હોય તો સુબ્હની નમાઝ બાદ ચાલીસ (૪૦) વખત આ દોઆ પઢે અને જયાં બિમારી હોય ત્યાં હાથ ફેરવે તો હક તઆલા એ બિમારી દુર કરશે.

આ વાંચી સવાર સુધી મેં સબ્ર કરી અને સુબ્હ થતાં જ સુબ્હની નમાઝ પડીને આ

દોઆ ચાલીસ (૪૦) વખત પડયો કે તરતજ મારી બિમારી દુર થઇ ગઇ પણ મને ખોફ લાગ્યો કે પાછી બિમારી થઇ આવશે તો તથો ત્રણ દિવસ સુધી આ દોઆં પઢયો પછી મારા પિતાને વાત કરી. તેણે ખુદાનો શુક્ર કર્યો અને હકીમને વાત કરી. હકીમોએ આવીને તપાસ કરી તો હું બિલકુલ તંદુરસ્ત હતો. તેણે કારણ પુછયું મેં તમામ હકીકત બયાન કરી. એક હકીમ કાફર હતો, દોઆની બરકત જોઇ ખુદા ઉપર ઈમાન લાવી મુસલમાન થઇ ગયો. તે દોઆ આ છે.

બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ.

અલ્હમ્દો લિલ્લાહે રીબ્બલ્ આલમીન
વહસ્બોનલ્લાહો વ
નેઅમલ વકીલ, તબારકલ્લાહો અહસનુલ
ખાલેકીન,
વલાહવ્લ વલા કુવ્વત ઈલ્લા બિલ્લાહિલ
અલિય્યિલ અઝીમ.

(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ
ઝિયારત પેજ નં.૧૨૩,૧૨૪).

પ્રકરણ - ૨૨

બીમારીથી તંદુરસ્ત થવાની દોઆ

હ.ઈમામ જાઅફરે સાદિક (અ.સ.)ના ભાણેજ ઈસ્માઈલે, ઈમામ (અ.સ.)થી રિવાયત કરી છે કે, એક વખત માહે

રમઝાનમાં બીમાર થઇ ગયો, બીમારી બહુજ વધી ગઇ, એટલે સુધી કે બની હાશીમવાળા સમજયા કે હું મરી ગયો છું. મારી મા બહુજ દુઃખી જણાતી હતી. તે વખતે હ.ઈમામે જાઅફરે સાદિક (અ.સ.)મે તેણીને કહ્યું કે મકાનની છત ઉપર જઇ આસમાનની નીચે બે (૨) રકાત નમાઝ પઢો અને તરતજ આ દોઆ પઢો, અલ્લાહુમ્મ ઈન્નક વહબ્તહૂલી વલમ્યકો શયઅન અલ્લાહુમ્મ વ ઈન્ની ઈસ્તવ્હબકહૂ મુબ્તદેયન ફઇદહો.

ઈસ્માઈલ કહે છે કે મારી માતાએ તે પ્રમાણે અમલ કર્યો અને મને તંદુરસ્તી

નસીબ થઇ.(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૨૧).

પ્રકરણ - ૨૩

તરત હાજત પુરી થવાનો અમલ.

પહેલા હાજતની નિય્યતથી બે (૨) રકઅત નમાઝ પઢે. પહેલી રકઅતમાં અલ-હમ્દના સૂરા પછી એક (૧) વખત આયતુલ કુરસી પઢે. બીજી (૨) રકઅતમાં અલ-હમ્દ ના સૂરા પછી એક (૧) વખત ઈન્ના અન્ઝલના નો સૂરો પઢે, અને નમાઝ ખતમ કર્યા પછી કુરઆને શરીફ માથા ઉપર મુકી આ (નીચે મુજબની) દોઆ પઢે :-

અલ્લાહુમ્મ બેહકકે મન અરસ્લ્તહુ એલા
ખલ્કેક, વ
બેહકકે કુલ્લે આયતિન ફીહે, વ બેહકકે
કુલ્લે મન મદહતહૂ
ફીહે અલચ્ક વ બેહકકે અલચ્હે વલા
તઅરેફો અહદા અઅરેફો
બેહકકેક મિન્ક.

પછી નીચેના ઈસ્મો દસ દસ (૧૦-૧૦)
વખત કહે :-

યા સય્યદી યા અલ્લાહ, બેહકકે મોહમ્મદ,
બેહકકે અલી,
બેહકકે ફાતેમાહ, બેહકકીલ હસન,
બેહકકીલ હુસયન,

બેહક્કે અલી, બેહક્કે મોહમ્મદ, બેહક્કે જાઅફર, બેહક્કે
મુસા, બેહક્કે અલીય્યેનિર્રરેઝા, બેહક્કે મોહમ્મદેનિર્લ
જવાદ, બેહક્કે અલીય્યેનિલ નકી, બેહક્કે હસનિલ અસ્કરી,
બિલ્હુજજતે.

(ગુલદસ્ત એ નમાઝ વ ઝિયારત પેજ નં.૧૧૬).

પ્રકરણ - ૨૪

દુઆ પરીચય : દુઆએ સનમય કુરૈશ.

ઇબ્ને અબ્બાસ બયાન કરે છે કે એક વખત હું મસ્જીદે રસુલ (સ.અ.વ.)માં ગયો, જેથી નમાઝે શબ અદા કરૂ ત્યાં મે મૌલાએ કાએનાત અમીરૂલ મોઅમેનીન અ.સ.ને નમાઝમાં મશ્ગુલ જોયા. નમાઝે શબ પછી શફા અને વત્ર પડયા. પછી આપે કેટલીક એવો દુઆઓ પઢી જે મે કયારેય સાંભળી ન હતી. મે પૂછયું કે મારી જાન આપના પર કુરબાન ! આ કંઈ દુઆ હતી? મૌલાએ ફરમાવ્યું કે એ ‘‘દોઆએ

સનમય કુરૈશ'' હતી અને ફરમાવ્યું કસમ છે એ ખુદાની જેના કબઝએ કુદરતમાં મોહમ્મદ (સ.અ.વ) અને અલી (અ.સ.)ની જાન છે, જે શખ્સ આ દુઆને પઢશે તેને એવો સવાબ મળશે જાણેકે તે હઝરત (સ.અ.વ.)ની સાથ (લશ્કરમાં રહીને) જંગે ઓહદ અને જંગે તબુક માં જેહાદ કરી હોય, અને હઝરત (સ.અ.વ.)ની રૂબરૂ શહીદ થયો હોય. તેને એવી ૧૦૦ હજ અને ઉમરાનો સવાબ મળશે,જે હઝરત (સ.)ની સાથ બજાવી લાવ્યો હોય. અને ૧૦૦૦ મહિનાના રોઝાનો સવાબ પણ મળશે. કયામતનાં

દિવસે તેનો હશ્ર અઈમ્મએ મઅસુમીન અ.મુ.સ.ની સાથ થશે અને ખુદાવંદે આલમ તેના તમામ ગુનાહ બખ્શી દેશે. અગરચે આસમાનના સિતારાઓ, રણના રેતીનાં કણો અને તમામ વૃક્ષોના પત્તા જેટલા કેમ ન હોય! અને એ શખ્સને કબ્રના અઝાબથી અમાન મળશે. એની કબ્રમાં બેહિશ્તનો એક દરવાજો ખોલી દેવામાં આવશે.જે હાજત માટે આ દુઆ પઢશે ઇ.અ.(હાજત) પુરી થશે. અય ઈબ્ને અબ્બાસ! અગર અમારા કોઈ દોસ્ત પર બલા અને મુસીબત આવે તો આ દુઆને પઢે નજાત હાંસીલ થશે (અલ્લાહ

પાસે દુઆ કરીએ અલ્લાહ (ત.) આપણને આ દુઆ પઢવાની તૌફીક આપે....) (દુઆએ સનમય કુરૈશ માટે જુઓ સહીફે મઅસુમીન પેજ - ૧૫૬,
પેજ નં-૨૧૪ યુસુફે ઝહરા ભા-૪ પેજ નં-૩૭).

પ્રકરણ - ૨૫

દોઆએ સેમાત.

ઇ.મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.) થી મનકુલ છેકે દુશ્મનનાં ઝુલ્મથી બચવા માટે આ દુઆ બહુજ ઉત્તમ છે અને આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)નાં ઇલ્મમાંની છુપી ચીજ છે. માટે આ દુઆ પઢીને હાજતો

ચાહો. બેવકુફ ઝાલીમો અને ફાસીકોને આ દુઆ શીખવાડો નહિ. ઘણો સવાબ છે અને આ દુઆ પઢીને હાજત ચાહશે તે પુરી થશે.....(સહીફએ મઅસુમીન હાજી નાજી ટ્રસ્ટ,ભાવનગર પેજ નં.૧૪૦,મજમુઆ પેજ નં.૫૦૦).

પ્રકરણ - ૨૬

દુઆએ યસ્તશીર

યા રસુલલ્લાહ સ.આ દોઆની ફઝીલત બયાન ફરમાવો. જયારે કોઇ આ દોઆને પઢવી શરૂ કરે છે, ત્યારે આસમાનથો તેના માથા સુધી બરાબર નેકી અને રહમત ઉતરે છે.આ દોઆ અર્ષ સુધી પહોંચે છે. આ

દોઆની આવાજ અર્ષની ચારે તરફ મધમાખીઓની આવાજની જેમ ગુંજે છે, અને આ દોઆ પઢવાવાળા ઉપર હક તઆલા રહમતની નજર ફરમાવે છે. અને જે શખ્સ આ દોઆને ત્રણ વખત પઢે તો દુન્યા અને આખેરતની જે હાજત ચાહે તે પુરી થશે. ખુદા તેને કબ્રના અઝાબથો નજાત આપશે ખુદા તેને દરેક જાતની બુઝુર્ગી અને માલ ઈકરામ આપશે અને ફરમાવશે કે અય મારા બંદા બેહીશ્તમાં તારી મરજીમાં આવે ત્યાં રહે અને બેહીશ્તમાં તેને એવી કરામતો ઈનાયત ફરમાવશે કે કોઈ આંખે કદી જોઈ નહીં

હોય. કોઇ કાને સાંભળેલ નહીં હોય, કોઇના પણ દિલમાં એ વિષે વિચાર નહીં થયો હોય અને કોઇની જીભ ઉપર એ વાત આવી નહીં હોય.

કોઇ દીવાનાની ઉપર આ દોઆ પઢવામાં આવે તો તેનું દીવાનાપણું જતું રહે અને જે ઓરતનું બચ્ચું પયદા થવું ભારે થઇ પડે તો તેની સામે આ દોઆ પઢવામાં આવે તો આસાનીથો બચ્ચુ પયદા થાય.જે શખ્સ આ દોઆને પઢીને સુઇ જાય અને ખુદા પાસે સવાબની ઉમ્મીદો રાખતો હોય તો દોઆના એક એક હરફને બદલે હજાર હજાર ફરીશ્તા કે

જે કર્રૂબ ીય્યીન હોય તેને મોકલે અને એવા હોય કે તેમના ચહેરા સુર્ય અને પુનમના ચંદ્ર કરતાં વધારે રોશન હોય અને એ તમામ તેના માટે ઈસ્તીગફાર કરે.

જે શખ્સ આ દોઆ પઢે અને તેણે પોતાની હયાતીમાં કબીરા ગુનાહ કર્યા હોય અને આ દોઆ પઢનાર એજ રાત્રે અથવા એજ દિવસે મરીજાય તો તે શહીદ મર્યો ગણાશે.(સહીફએ મઅસુમીન હાજી નાજી ટ્રસ્ટ ૧૭૭થો ૧૭૯ મજમુઆ પેજ.૨૦૫).

પ્રકરણ - ૨૭

ઝિયારત નાહીયા

આ એ ઝિયારત છે જે ઈ.ઝમાના અ.સ. તરફથી વારીદ થઈ છે. સૈયદ ઈબ્ને તાઉસ (અ.ર.)થી આ ઝિયારતમાં હઝરત સાહેબુલ અમ્ર ઈ.મહદી અ.સ. આપના જદ્દે મઝલુમ ઈ.હુસૈન અ.સ.ની બારગાહમાં સલામ મોકલે છે અને આપના મઆએબને વર્ણવે છે. (તોહફએ આખેરત પેજ.૫,૨૫).

પ્રકરણ - ૨૮
ઇ.હુસૈન અ.સ.ની પવિત્ર કબ્રની ઝિયારતનો સવાબ.

હઝરત મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.)ની રીવાયત છે.

"જો લોકોને જાણ થઇ જાય કે ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્રની ઝીયારતનો શું સવાબ છે તો તેના શોખમાં, તેની ખ્વાહીશમાં લોકોના શ્વાસ રૂંધાઇ જાય".

રાવીએ પૂછ્યું : કેટલો સવાબ છે? આપે (અ.સ.) ફરમાવ્યું જે શોખથી ઝિયારત માટે જશે, ખુદા તેને એક હજાર કબુલ

થયેલ હજ, એક હજાર નેક ઉમરા,બદ્રના શહીદો જેવા એક હજાર શહીદોનો સવાબ, એક હજાર રોઝેદારો સવાબ, એક હજાર કબુલ થએલા સદકાનો સવાબ, ખુદાની ખુશી ખાતર એક હજાર ગુલામ આઝાદ કરવાનો સવાબ મળશે. તે એક વરસ સુધી આફતોથો સુરક્ષીત રહશે. જેમાં સૌથો હલકી આફત શયતાન છે.

ખુદા તેના માટે એક મોહતરમ ફરિશ્તાની નિમણુક કરશે. જે આગળ પાછળ ડાબે જમણે ઉપર-નીચે તેનું ગુસ્લ અને કફનમાં હાજર થાય છે. અને તેના માટે ઈસ્તીગ્ફાર કરે છે. તેની કબ્રમાં દફન

થવા સુધી તેના માટે માફી માગે છે અને જનાઝાની સાથ રડે છે. નજર પહોંચે ત્યાં સુધી તેની કબ્ર વિશાળ અને પહોળી થઇ જાય છે. ખુદા 'કબ્રની ભીંસ' થી તેનું રક્ષણ કરે છે. મુન્કિર અને નકીર તેના માટે ભય અને ખૌફનું કારણ નથી બનતા. તેના માટે જન્નત સુધી એક દરવાજો ખોલી નાખવામાં આવે છે. તેનું આમાલનામું તેના જમણા હાથમાં આપવામાં આવે છે.

કયામતમાં તેને એક એવું નુર આપવામાં આવશે જેનાથી પૂર્વ અને પશ્ચિમ પ્રકાશિત થઇ જશે અને એક બાંગી પોકારશે. આ છે શોખથી ઇમામ હુસૈન

(અ.સ.)ની ઝીયારત કરનાર ઝવ્વાર. તે સમયે કયામતમાં પણ એવું કોઈ નહિ હોય જે એ તમન્ના ન કરે કે કેવું સારૂ થતે કે તે પણ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)નો ઝવ્વાર હોત.'' (કામેલુઝ ઝીયારાત પાના નં.૧૪૩, બેહારૂલ અન્વાર ભાગઃ ૧૮ પાના નં.૧૦૧).

પ્રકરણ - ૨૯

અઈમ્મા (અ.મુ.સ) ની વિલાયત વગર આમાલ કબુલ નહીં થાય.

હઝરત રસુલ ખુદા (સ.અ.વ) એ ફરમાવ્યું:

"એક માણસે જેહાદમાં ભાગ લીધો અને શુરવીરતાથી લડતા લડતા મરણ પામ્યો. હુરોને તેની શહાદતની ખબર મળી.જન્નતમાં દરવાનોએ તેની રૂહના આવવાની ખબર સાંભળી. જમીનના ફરિશ્તાઓને હુરોના ઉતરવાની અને જન્નતના દરવાનોના આવવાની ખબર આપી દેવામાં આવી. તેમ છતાં તેમાનું

કોઇ પણ ન આવ્યું. તે મરનારની આજુબાજુના જમીનના ફરિશ્તાઓએ કહ્યું શું થયું? હજુ સધી હુરો ન આવી? જન્નતના દરવાન પણ ન આવ્યા?

સાતમા આસમાનની ઉંચાઇએથો અવાજ આવ્યોઃ એ ફરિશ્તાઓ! આસમાનની ઉંચાઇ ઉપર જુઓ. ફરિશ્તાઓએ નજર ઉઠાવીને આસમાનની તરફ જોયુ. તે માણસના અકીદાઓ, તૌહીદ, રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ઉપર ઈમાન,નમાઝ,ઝકાત,સદકાઓ અને બધા નેક આમાલો આસમાનની નીચે રોકી રાખવામાં આવ્યા હતા. બધા

આસમાનો એક ભવ્ય કાફલાની જેમ ભરેલા હતા. પૂર્વ,પશ્ચિમ,ઉત્તર,દક્ષિણ દરેક બાજુએ મલાએકા જ મલાએકા છે. તે બંદાના આમાલને લાવનારા ફરિશ્તાઓ કહી રહ્યા છે કે આસમાનના દરવાજા કેમ નથી ખોલતા, જેથી અમે આ શહીદના આમાલને લઈને હાજર થઈએ. ખુદા હુકમ આપે છે કે એ ફરિશ્તાઓ,જો તમે દાખલ થઈ શકતા હો તો જરૂર દાખલ થાવ.પરંતુ આ ફરિશ્તાઓ આમાલને ઉપાડી નથી શકતા.

ફરિશ્તાઓ અરજ કરે છે કે અમે આ આમાલ ઉપાડવાની શક્તિ નથી ધરાવતા.

ખુદાના તરફથી અવાજ આવે છે કે એ ફરિશ્તાઓ, તમે આ આમાલને ઉપાડી નથી લાવી શકતા. આ આમાલને ઉપર લઇ જવા માટે વસીલો અને સવારી જોઇએ. જેથી આ આમાલ આસમાન સુધી પહોંચે અને જન્નતમાં જગ્યા મેળવે. ફરિશ્તાઓ અરજ કરે છે કે એ અમારા પરવરદિગાર! તે સવારી શું છે? ખુદા ફરમાવે છે કે એ ફરિશ્તાઓ ! તમે શું ઉપાડીને લાવ્યા છો?

તે અરજ કરે છે કે તારી તૌહીદ, તારા નબી ઉપર ઇમાન. ખુદા ફરમાવે છે કે આ ચીજોની સવારી મારા નબીના ભાઇ અલી

(અ.સ.)ની વિલાયત અને પવિત્ર ઈમામોની વિલાયત છે. તે સવારી આ આમાલોને જન્નત સુધી પહોંચાડશે.

ફરિશ્તાઓ આ આમાલને જૂએ છે, પંરતુ તેમાં અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા અવલાદની વિલાયત દેખાતી નથી. અને ન તેઓના દુશ્મનો સાથ દુશ્મની દેખાય છે. ખુદા તે આમાલ લાવનારા ફરિશ્તાઓને કહે છે, કે આ આમાલને અહીંથી લઈ જાઓ. અને મારા મલાએકાના કેન્દ્રોમાં જમા કરાવી દો. જે તેને લાયક છે તે તેને લઈ જશે અને જયાંના હકદાર છે ત્યાં રાખી દેશે.

આ ફરિશ્તાઓ તે આમાલોને તેને લગતા કેન્દ્રો સુધી પહોંચાડી દે છે. પછી ખુદાનો અવાજ આવે છે એ જહન્નમની આગની જવાળાઓ આ આમાલને લઈ લો અને જહન્નમમાં નાખી દો. એટલા માટે કે આ આમાલ કરનાર તે આમાલની સવારી અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા અવલાદ (અ.સ.)ની વિલાયત અને મોહબ્બત લઈને નથી આવ્યો. ફરિશ્તાઓ તે આમાલને લઈને જશે. એ જ આમાલ તે માણસ માટે બલા અને મુસીબત બની જશે. એટલા માટે કે આ માણસ હઝરત અલી (અ.સ.) અને તેમની પાકીઝા

અવલાદ (અ.સ.)ની મોહબ્બત અને વિલાયતને લઈને નથી આવ્યો.

પછી તે આમાલ હઝરત અલી (અ.સ.)ના વિરોધી અને તેમના દુશ્મનો સાથ દોસ્તીને અવાજ આપશે. ખુદા કાગડા અને ચીલ જેવા કાળા ચહેરાને તેના ઉપર ઢાંકી દેશે. તે કાળા ચહેરાના મોઢામાંથી આગ નીકળશે. તેના બધા આમાલ બરબાદ થઈ જશે. હઝરત અલી (અ.સ.)ના દુશ્મનો સાથ દોસ્તી અને હઝરત અલી (અ.સ.)ની વિલાયતનો ઈન્કાર બાકી રહી જશે, જે તેને જહન્નમની સૌથી ખરાબ જગ્યા ઉપર પહોંચાડી દેશે.

તેના બધા આમાલ બરબાદ થઈ જશે અન તેના ગુનાહ ઘણા વધારે હશે. આ એ શખ્સ છે જેની હાલત ઝકાત ન આપવાવાળાથી વધારે ખરાબ અને બરબાદ છે.''

(તફસીરે ઈમામે હસન અસ્કરી (અ.સ.) પા. ૭૬-૭૯, મુસ્તદરકુલ વસાએલ ભાગ :- ૧, હ.૪૦, પા.૧૬૩).